Mark

KABANATA 1

1 Ang pasimula ng ebanghelyo ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos;
2 Gaya ng nasusulat sa mga propeta, Narito, sinusugo ko ang aking sugo sa unahan ng iyong mukha, na siyang maghahanda ng iyong daan sa unahan mo.
3 Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang, Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, tuwirin ninyo ang kaniyang mga landas.
4 Si Juan ay nagbautismo sa ilang, at ipinangaral ang bautismo ng pagsisisi para sa kapatawaran ng mga kasalanan.
5 At pumunta sa kaniya ang buong lupain ng Judea, at ang lahat ng mga taga-Jerusalem, at silang lahat ay binautismuhan niya sa ilog Jordan, na ipinahahayag ang kanilang mga kasalanan.
6 At si Juan ay nananamit ng balahibo ng kamelyo, at may pamigkis na gawa sa balat sa kaniyang baywang; at kumakain siya ng mga balang at pulot-pukyutan.
7 At nangaral, na sinasabi, May darating na isang lalong makapangyarihan kay sa akin na hindi ako karapat-dapat yumuko at magkalag ng tali ng kaniyang mga sapatos.
8 Tunay ngang binautismuhan ko kayo sa tubig: datapuwa't babautismuhan niya kayo sa Espiritu Santo.
9 At nangyari nang mga araw na yaon, na si Jesus ay nanggaling sa Nazareth ng Galilea, at binautismuhan ni Juan sa Jordan.
10 At agad pagkaahon niya sa tubig, ay nakita niyang nabuksan ang mga langit, at ang Espiritu na parang kalapati na bumababa sa kaniya:
11 At may isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ikaw ang sinisinta kong Anak, na sa iyo'y lubos akong nalulugod.
12 At pagdaka'y dinala siya ng Espiritu sa ilang.
13 At siya'y naroon sa ilang sa loob ng apatnapung araw, tinutukso ni Satanas; at kasama ng mga mababangis na hayop; at pinaglingkuran siya ng mga anghel.
14 Pagkatapos ngang mabilanggo si Juan, ay napasa Galilea si Jesus, na ipinangangaral ang ebanghelyo ng kaharian ng Dios,
15 At sinasabi, Naganap na ang panahon, at malapit na ang kaharian ng Dios: kayo'y mangagsisi, at paniwalaan ang ebanghelyo.
16 Samantalang siya'y naglalakad sa tabi ng dagat ng Galilea, ay nakita niya si Simon at si Andres na kaniyang kapatid na naghahagis ng lambat sa dagat; sapagka't sila'y mga mangingisda.
17 At sinabi sa kanila ni Jesus, Sumunod kayo sa akin, at gagawin ko kayong mga mangingisda ng mga tao.
18 At pagdaka'y iniwan nila ang kanilang mga lambat, at sumunod sa kaniya.
19 At nang siya'y makalakad nang kaunti pa roon, ay nakita niya si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kaniyang kapatid, na sila rin ay nasa daong na nag-aayos ng kanilang mga lambat.
20 At agad niya silang tinawag: at iniwan nila ang kanilang amang si Zebedeo sa daong kasama ang mga upahang lingkod, at nagsisunod sa kaniya.
21 At sila'y nagsipasok sa Capernaum; at pagdaka'y pumasok siya sa sinagoga nang araw ng sabbath, at nagturo.
22 At sila'y namangha sa kaniyang aral: sapagka't sila'y tinuruan niya na may awtoridad, at hindi gaya ng mga eskriba.
23 At may isang lalaking nasa kanilang sinagoga na may maruming espiritu; at siya'y sumigaw,
24 Na sinasabi, Pabayaan mo kami; ano ang pakialam namin sa iyo, ikaw na Jesus na taga-Nazareth? naparito ka ba upang kami'y wasakin? Nakikilala kita kung sino ka, ang Banal ng Dios.
25 At sinaway siya ni Jesus, na sinasabi, Tumahimik ka, at lumabas ka sa kaniya.
26 At nang siya'y mapunit ng maruming espiritu, at sumigaw ng malakas na tinig, ay lumabas ito sa kaniya.
27 At silang lahat ay namangha, kaya't sila'y nagtanungan, na nagsasabi, Ano ito? Anong bagong aral ito? Sapagka't siya ay may awtoridad, na kahit ang mga karumal-dumal na espiritu ay kaniyang inuutusan, at siya'y kanilang sinusunod.
28 At pagdaka'y kumalat ang kaniyang kabantugan sa buong lupain sa palibot ng Galilea.
29 At pagkalabas nila sa sinagoga, ay nagsipasok sila sa bahay nina Simon at Andres, kasama sina Santiago at Juan.
30 Datapuwa't ang biyanang babae ni Simon ay nakahiga dahil sa lagnat, at pagdaka'y kanilang ibinalita sa kaniya ang tungkol sa kaniya.
31 At lumapit siya at hinawakan ang kaniyang kamay, at siya'y ibinangon; at pagdaka'y nawala ang kaniyang lagnat, at siya'y naglingkod sa kanila.
32 At nang magtakip-silim, nang lumubog na ang araw, ay dinala nila sa kaniya ang lahat ng mga may sakit, at ang mga sinasapian ng mga demonyo.
33 At ang buong bayan ay nagkatipon sa pintuan.
34 At pinagaling niya ang maraming may sakit ng sari-saring sakit, at nagpalayas ng maraming demonyo; at hindi niya hinayaang magsalita ang mga demonyo, sapagkat kilala nila siya.
35 At nang mag-umaga na, bumangon siya, na malayo pa sa araw, at lumabas, at nagtungo sa isang nag-iisang dako, at doo'y nanalangin.
36 At si Simon at ang mga kasama niya ay sumunod sa kaniya.
37 At nang siya'y kanilang matagpuan, ay sinabi nila sa kaniya, Hinahanap ka ng lahat.
38 At sinabi niya sa kanila, Magsiparoon tayo sa mga kalapit na bayan, upang mangaral din ako roon: sapagka't dahil dito ako ay naparito.
39 At nangaral siya sa kanilang mga sinagoga sa buong Galilea, at nagpalayas ng mga demonyo.
40 At lumapit sa kaniya ang isang ketongin, na nagmamakaawa sa kaniya, at lumuhod sa harap niya, at sinabi sa kaniya, Kung ibig mo, ay malilinis mo ako.
41 At si Jesus, sa pagkahabag, ay iniunat ang kaniyang kamay, at hinawakan siya, at sinabi sa kaniya, Nais ko; luminis ka.
42 At pagkasabi niya, pagdaka'y nawala sa kaniya ang ketong, at siya'y gumaling.
43 At mahigpit siyang pinagbilinan niya, at pagdaka'y pinaalis siya;
44 At sinabi sa kaniya, Ingatan mong huwag mong sabihin sa kanino mang tao ang anoman: kundi yumaon ka, at magpakita ka sa saserdote, at maghandog ka para sa iyong

pagkalinis ng mga bagay na iniutos ni Moses, bilang patotoo sa kanila.
45 Datapuwa't lumabas siya, at nagpasimulang ibalita ito, at ipakalat ang nangyari, ano pa't hindi na makapasok nang hayag si Jesus sa bayan, kundi nanatili sa labas sa mga ilang na dako: at sila'y lumapit sa kaniya mula sa lahat ng dako.

KABANATA 2

1 At siya'y muling pumasok sa Capernaum pagkaraan ng ilang araw; at nabalitaan na siya'y nasa bahay.
2 At pagdaka'y marami ang nagtipon, ano pa't wala nang lugar upang tanggapin sila, kahit sa may pintuan: at ipinangaral niya sa kanila ang salita.
3 At lumapit sila sa kaniya, na may dalang isang paralitiko, na buhat ng apat.
4 At nang hindi sila makalapit sa kaniya dahil sa karamihan, ay kanilang binaklas ang bubong ng kaniyang kinaroroonan: at nang kanilang masira ito, ay kanilang ibinaba ang higaan na kinahihigaan ng paralitiko.
5 Nang makita ni Jesus ang kanilang pananampalataya, ay sinabi niya sa paralitiko, Anak, pinatawad na ang iyong mga kasalanan.
6 Ngunit may ilan sa mga eskriba na nakaupo roon, at nag-iisip sa kanilang mga puso,
7 Bakit nagsasalita ng ganito ang taong ito ng mga kalapastanganan? Sino ang makapagpapatawad ng mga kasalanan kundi ang Diyos lamang?
8 At agad na naunawaan ni Jesus sa kanyang espiritu na sila ay nag-iisip ng ganito sa kanilang sarili, kaya't sinabi niya sa kanila, Bakit ninyo pinag-iisipan ang mga bagay na ito sa inyong mga puso?
9 Alin ang mas madaling sabihin sa paralitiko, Pinatawad na ang iyong mga kasalanan; o sabihin, Bumangon ka, at buhatin mo ang iyong higaan, at lumakad ka?
10 Ngunit upang malaman ninyo na ang Anak ng tao ay may kapangyarihan sa lupa na magpatawad ng mga kasalanan, (sinabi niya sa paralitiko,)
11 Sinasabi ko sa iyo, Bumangon ka, at buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka sa iyong bahay.
12 At agad siyang bumangon, at binuhat ang kanyang higaan, at lumabas sa harap nilang lahat; kaya't silang lahat ay namangha, at niluwalhati ang Diyos, na sinasabi, Hindi pa natin ito nakita sa ganitong paraan.
13 At siya'y muling lumabas sa tabi ng dagat; at ang buong karamihan ay lumapit sa kaniya, at tinuruan niya sila.
14 At habang siya'y dumadaan, nakita niya si Levi na anak ni Alfeo na nakaupo sa paningilan ng buwis, at sinabi sa kaniya, Sumunod ka sa akin. At siya'y tumayo at sumunod sa kaniya.
15 At nangyari, na habang si Jesus ay kumakain sa kaniyang bahay, maraming maniningil ng buwis at mga makasalanan ang nangakaupong kasama ni Jesus at ng kaniyang mga alagad: sapagka't sila'y marami, at sila'y nagsisunod sa kaniya.
16 At nang makita siya ng mga eskriba at mga Fariseo na kumakain kasama ng mga maniningil ng buwis at mga makasalanan, ay sinabi nila sa kaniyang mga alagad, Paano ngang siya'y kumakain at umiinom kasama ng mga maniningil ng buwis at mga makasalanan?
17 Nang marinig ito ni Jesus, ay sinabi niya sa kanila, Ang mga walang sakit ay hindi nangangailangan ng manggagamot, kundi ang mga may sakit: hindi ako naparito upang tawagin ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanan upang magsisi.
18 At ang mga alagad ni Juan at ang mga Fariseo ay nag-aayuno: at sila'y lumapit at nagsabi sa kaniya, Bakit nag-aayuno ang mga alagad ni Juan at ang mga Fariseo, ngunit ang iyong mga alagad ay hindi nag-aayuno?
19 At sinabi sa kanila ni Jesus, Maaari bang mag-ayuno ang mga abay sa kasalan, habang kasama nila ang lalaking ikakasal? Hangga't kasama nila ang lalaking ikakasal, hindi sila maaaring mag-ayuno.
20 Ngunit darating ang mga araw, na ang lalaking ikakasal ay aalisin sa kanila, at kung magkagayo'y mag-aayuno sila sa mga araw na iyon.
21 Walang taong nagtatahi ng bagong tela sa lumang damit; kung gayon ang bagong tela na pinunan nito ay magtatanggal sa luma, at lalala ang punit.
22 At walang taong naglalagay ng bagong alak sa mga lumang sisidlan; kung gayon ay babasagin ng bagong alak ang mga sisidlan, at matatapon ang alak, at masisira ang mga sisidlan: ngunit ang bagong alak ay dapat ilagay sa mga bagong sisidlan.
23 At nangyari, na siya'y nagdaan sa mga bukirin ng mais nang araw ng Sabbath; at ang kaniyang mga alagad ay nagpasimulang pumitas ng mga mais habang sila'y naglalakbay.
24 At sinabi sa kaniya ng mga Fariseo, Narito, bakit ginagawa nila sa araw ng Sabbath ang hindi matuwid?
25 At sinabi niya sa kanila, Hindi ba ninyo nabasa ang ginawa ni David, nang siya'y mangailangan, at magutom, siya, at ang mga kasama niya?
26 Paano siyang pumasok sa bahay ng Dios noong mga kaarawan ni Abiatar na pangulong saserdote, at kumain ng tinapay na handog, na hindi matuwid kainin kundi ng mga saserdote, at binigyan din niya ang mga kasama niya?
27 At sinabi niya sa kanila, Ang Sabbath ay ginawa para sa tao, at hindi ang tao para sa Sabbath:
28 Kaya nga ang Anak ng tao ay Panginoon din naman ng Sabbath.

KABANATA 3

1 At pumasok siyang muli sa sinagoga; at naroon ang isang lalaking may lantay na kamay.
2 At binantayan nila siya, kung pagagalingin niya siya sa araw ng sabbath; upang siya'y kanilang akusahan.
3 At sinabi niya sa lalaking may lantay na kamay, Tumayo ka.
4 At sinabi niya sa kanila, Naaayon ba sa kautusan ang gumawa ng mabuti sa mga araw ng sabbath, o ang gumawa ng masama? ang magligtas ng buhay, o ang pumatay? Datapuwa't sila'y hindi umimik.
5 At nang siya'y tumingin sa kanila sa palibot na may galit, na nalulungkot dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, ay sinabi niya sa lalaki, Iunat mo ang iyong kamay. At iniunat niya ito: at ang kaniyang kamay ay gumaling na gaya ng isa.
6 At nagsilabas ang mga Fariseo, at pagdaka'y nakipagsanggunian sa mga Herodiano laban sa kaniya, kung paano nila siya mawawasak.

7 Ngunit si Jesus ay umalis kasama ang kaniyang mga alagad patungo sa dagat: at isang malaking karamihan mula sa Galilea ang sumunod sa kaniya, at mula sa Judea,
8 At mula sa Jerusalem, at mula sa Idumea, at mula sa kabilang ibayo ng Jordan; at mula sa palibot ng Tiro at Sidon, isang malaking karamihan, nang mabalitaan nila ang mga dakilang bagay na kaniyang ginawa, ay nagsilapit sa kaniya.
9 At sinabi niya sa kaniyang mga alagad, na maghanda ng isang maliit na daong para sa kaniya dahil sa karamihan, upang huwag siyang siksikin nila.
10 Sapagka't siya'y nagpagaling ng marami; ano pa't sila'y nagsisiksikan sa kaniya upang siya'y mahawakan, lahat ng may mga salot.
11 At ang mga karumal-dumal na espiritu, nang makita nila siya, ay nagpatirapa sa harap niya, at nagsisigaw, na nagsasabi, Ikaw ang Anak ng Dios.
12 At mahigpit niyang pinagbilinan sila na huwag nilang ipakilala siya.
13 At siya'y umahon sa bundok, at tinawag sa kaniya ang sinomang kaniyang ibigin: at sila'y nagsilapit sa kaniya.
14 At nagtalaga siya ng labindalawa, upang sila'y makasama niya, at upang suguin niya sila upang mangaral,
15 At upang magkaroon ng kapangyarihang magpagaling ng mga sakit, at magpalayas ng mga demonyo:
16 At si Simon ay tinawag niyang Pedro;
17 At si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kapatid ni Santiago; at sila'y tinawag niyang Boanerges, na ang ibig sabihin ay, Ang mga anak ng kulog:
18 At si Andres, at si Felipe, at si Bartolome, at si Mateo, at si Tomas, at si Santiago na anak ni Alfeo, at si Tadeo, at si Simon na Cananeo,
19 At si Judas Iscariote, na siyang nagkanulo rin sa kaniya: at pumasok sila sa isang bahay.
20 At muling nagkatipon ang karamihan, kaya't hindi man lamang sila makakain ng tinapay.
21 At nang marinig ito ng kaniyang mga kaibigan, ay lumabas sila upang kunin siya: sapagka't sinabi nila, Siya'y wala sa sarili.
22 At ang mga eskriba na nagsibaba mula sa Jerusalem ay nagsabi, Siya'y may Beelzebub, at sa pamamagitan ng prinsipe ng mga demonyo ay nagpapalayas siya ng mga demonyo.
23 At tinawag niya sila, at sinabi sa kanila sa mga talinghaga, Paano mapapalalayas ni Satanas si Satanas?
24 At kung ang isang kaharian ay magkabahabahagi laban sa kaniyang sarili, ang kahariang iyon ay hindi mananatili.
25 At kung ang isang bahay ay magkabahabahagi laban sa kaniyang sarili, ang bahay na iyon ay hindi mananatili.
26 At kung si Satanas ay maghihimagsik laban sa kaniyang sarili, at magkabahabahagi, hindi siya mananatili, kundi magkakaroon ng wakas.
27 Walang taong makapapasok sa bahay ng isang malakas na tao, at samsamin ang kaniyang mga ari-arian, maliban na muna niyang gapusin ang malakas na tao: at kung magkagayon ay sasamsamin niya ang kaniyang bahay.
28 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang lahat ng kasalanan ay ipatatawad sa mga anak ng mga tao, at sa anumang mga kapusungan na kanilang ipupusong:
29 Datapuwa't ang namumusong laban sa Espiritu Santo ay walang kapatawaran magpakailanman, kundi nasa panganib ng walang hanggang kaparusahan:
30 Sapagka't sinabi nila, Siya'y may isang karumal-dumal na espiritu.
31 Dumating nga ang kaniyang mga kapatid at ang kaniyang ina, at, nang sila'y nakatayo sa labas, ay nagpasugo sa kaniya, na tinatawag siya.
32 At ang karamihan ay nangakaupo sa palibot niya, at sinabi nila sa kaniya, Narito, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid ay nasa labas, hinahanap ka.
33 At sinagot niya sila, na sinasabi, Sino ang aking ina, o ang aking mga kapatid?
34 At tumingin siya sa mga nangakaupo sa palibot niya, at sinabi, Narito ang aking ina at ang aking mga kapatid!
35 Sapagka't sinomang gumagawa ng kalooban ng Dios, ay siyang aking kapatid na lalaki, at aking kapatid na babae, at ina.

KABANATA 4

1 At siya'y muling nagpasimulang magturo sa tabi ng dagat: at nagkatipon sa kaniya ang isang malaking karamihan, ano pa't siya'y sumakay sa isang daong, at naupo sa dagat; at ang buong karamihan ay nasa tabi ng dagat sa lupa.
2 At tinuruan niya sila ng maraming bagay sa pamamagitan ng mga talinghaga, at sinabi sa kanila sa kaniyang doktrina,
3 Pakinggan ninyo; Narito, ang manghahasik ay lumabas upang maghasik:
4 At nangyari, habang siya'y naghahasik, ang ilan ay nangahulog sa tabi ng daan, at dumating ang mga ibon sa himpapawid at kinain ito.
5 At ang ilan ay nangahulog sa mabatong lupa, kung saan walang gaanong lupa; at agad itong sumibol, dahil walang malalim na lupa:
6 Ngunit nang sumikat ang araw, ito ay nasunog; at dahil walang ugat, ito ay natuyo.
7 At ang ilan ay nahulog sa mga tinik, at ang mga tinik ay tumubo, at sinakal ito, at hindi ito namunga.
8 At ang iba ay nahulog sa mabuting lupa, at namunga, na tumubo at lumago; at namunga, ang ilan ay tatlumpu, ang ilan ay animnapu, at ang ilan ay isandaan.
9 At sinabi niya sa kanila, Ang may mga pakinig na ipakikinig, ay makinig.
10 At nang siya'y mag-isa na, ang mga nasa paligid niya kasama ang labindalawa ay nagtanong sa kanya tungkol sa talinghaga.
11 At sinabi niya sa kanila, Sa inyo'y ipinagkaloob ang makaalam ng hiwaga ng kaharian ng Dios: datapuwa't sa kanila na nangasa labas, ang lahat ng mga bagay na ito ay ginagawa sa pamamagitan ng mga talinghaga:
12 Upang kung tumitingin sila, ay makakita, at hindi makaunawa; at kung makinig sila, ay makarinig, at hindi makaunawa; baka sakaling sila'y magbalik-loob, at ang kanilang mga kasalanan ay mapatawad sa kanila.
13 At sinabi niya sa kanila, Hindi ba ninyo nalalaman ang talinghagang ito? at paano nga ninyo malalaman ang lahat ng mga talinghaga?
14 Ang manghahasik ay naghahasik ng salita.
15 At ang mga ito ay ang mga nasa tabi ng daan, kung saan nahasik ang salita; ngunit nang marinig nila, agad na dumating si Satanas, at inaalis ang salita na nahasik sa kanilang mga puso.

16 At ang mga ito rin naman ang mga nahasik sa mabatong lupa; na, nang marinig nila ang salita, agad itong tinatanggap nang may kagalakan;
17 At walang ugat sa kanilang sarili, at sa gayon ay tumatagal lamang sa isang panahon: pagkatapos, kapag dumating ang paghihirap o pag-uusig dahil sa salita, agad silang natisod.
18 At ang mga ito ay ang mga nahasik sa mga tinik; ang mga nakikinig ng salita,
19 At ang mga alalahanin sa mundong ito, at ang daya ng kayamanan, at ang mga pagnanasa sa ibang mga bagay na pumapasok, ay sumasakal sa salita, at ito ay nagiging walang bunga.
20 At ang mga ito ay ang mga nahasik sa mabuting lupa; ang mga nakikinig ng salita, at tinatanggap ito, at namumunga, ang ilan ay tatlumpu, ang ilan ay animnapu, at ang ilan ay isandaan.
21 At sinabi niya sa kanila, Dinadala ba ang isang kandila upang ilagay sa ilalim ng isang takalan, o sa ilalim ng isang higaan? at hindi upang ilagay sa ibabaw ng isang kandelero?
22 Sapagka't walang anumang natatago, na hindi mahahayag; ni walang anumang bagay na nalilihim, na hindi ito ihahayag.
23 Kung ang sinuman ay may mga taingang pandinig, ay makinig.
24 At sinabi niya sa kanila, Ingatan ninyo ang inyong naririnig: sa panukat na inyong sinusukat, ay susukatin din kayo; at sa inyong nakikinig ay bibigyan pa kayo.
25 Sapagka't ang mayroon ay bibigyan pa: at ang wala ay kukunin pa sa kaniya, pati ng nasa kaniya ay kukunin.
26 At sinabi niya, Ganito ang kaharian ng Dios, na parang isang taong naghahasik ng binhi sa lupa;
27 At natutulog, at bumabangon sa gabi at araw, at ang binhi ay sumisibol at lumalaki, na hindi niya nalalaman kung paano.
28 Sapagka't ang lupa ay nagbubunga sa kaniyang sarili; una ang usbong, saka ang uhay, pagkatapos ay ang hinog na butil sa uhay.
29 Datapuwa't pagkabunga na, ay agad niyang inilalagay ang karit, sapagka't dumating na ang anihan.
30 At sinabi niya, Saan natin itutulad ang kaharian ng Dios? o sa anong paghahambing natin ito itutulad?
31 Ito ay katulad ng isang butil ng mustasa, na, pagkahasik sa lupa, ay lalong maliit kay sa lahat ng mga binhi na nasa lupa:
32 Datapuwa't pagkahasik, ay lumalaki, at nagiging lalong malaki kay sa lahat ng mga halaman, at nagsasanga ng malalaking sanga; ano pa't ang mga ibon sa himpapawid ay maaaring sumilong sa ilalim ng lilim nito.
33 At sa pamamagitan ng maraming talinghagang ito ay ipinangaral niya ang salita sa kanila, ayon sa makakaya nila.
34 Ngunit hindi niya sila kinakausap nang walang talinghaga: at nang sila'y mag-isa, ipinaliwanag niya ang lahat ng mga bagay sa kaniyang mga alagad.
35 At nang araw ding iyon, nang gumabi na, sinabi niya sa kanila, Tumawid tayo sa kabilang ibayo.
36 At nang mapaalis na nila ang karamihan, ay dinala nila siya sa daong, samantalang siya'y nasa daong. At mayroon din siyang kasamang ibang maliliit na daong.
37 At bumangon ang isang malakas na bagyo, at hinampas ng mga alon ang daong, kaya't ito'y napuno na.
38 At siya'y nasa hulihan ng daong, natutulog sa isang unan: at ginising nila siya, at sinabi sa kaniya, Guro, wala ka bang pakialam na tayo'y mapahamak?
39 At bumangon siya, at sinaway ang hangin, at sinabi sa dagat, Pumayapa, tumahimik ka. At tumigil ang hangin, at nagkaroon ng lubos na katahimikan.
40 At sinabi niya sa kanila, Bakit kayo'y natatakot? Bakit wala kayong pananampalataya?
41 At sila'y natakot nang lubha, at sinabi sa isa't isa, Anong uri ng tao ito, na maging ang hangin at ang dagat ay sumusunod sa kaniya?

KABANATA 5

1 At sila'y nagsidating sa kabilang ibayo ng dagat, sa lupain ng mga Gadareno.
2 At pagkababa niya sa daong, pagdaka'y sinalubong siya ng isang lalaking may maruming espiritu,
3 Na tumatahan sa mga libingan; at walang sinoman ang makapaggapos sa kaniya, kahit ng mga tanikala:
4 Sapagka't madalas siyang ginagapos ng mga kadena at mga tanikala, at ang mga tanikala ay pinuputol niya, at ang mga kadena ay pinagbabali-bali: at walang sinoman ang makasupil sa kaniya.
5 At palagi, gabi't araw, ay nasa mga bundok at sa mga libingan, na sumisigaw, at sinusugatan ang kaniyang sarili ng mga bato.
6 Datapuwa't nang makita niya si Jesus sa malayo, ay tumakbo siya at sinamba siya,
7 At sumigaw ng malakas na tinig, at sinabi, Ano ang pakialam ko sa iyo, Jesus, ikaw na Anak ng Kataas-taasang Dios? Ipinamamanhik kita sa Dios, na huwag mo akong pahirapan.
8 Sapagka't sinabi niya sa kaniya, Lumabas ka sa taong iyan, ikaw na maruming espiritu.
9 At tinanong niya siya, Ano ang pangalan mo? At sumagot siya, na sinasabi, Ang pangalan ko ay Lehiyon; sapagkat marami kami.
10 At ipinamanhik niya sa kaniya na huwag niya silang paalisin sa lupain.
11 Ngayon, may isang malaking kawan ng mga baboy na kumakain malapit sa kabundukan.
12 At ipinamanhik sa kaniya ng lahat ng mga demonyo, na sinasabi, Papuntahin mo kami sa mga baboy, upang makapasok kami sa kanila.
13 At agad silang pinayagan ni Jesus. At ang mga maruming espiritu ay lumabas, at pumasok sa mga baboy: at ang kawan ay tumakbong mabilis pababa sa matarik na lugar patungo sa dagat, (sila ay may dalawang libo;) at sila ay nalunod sa dagat.
14 At ang mga nagpapakain ng mga baboy ay umalis, at ibinalita ito sa lungsod, at sa mga bukid. At sila ay lumabas upang tingnan kung ano ang nangyari.
15 At lumapit sila kay Jesus, at nakita nila ang sinasapian ng demonyo, na may lehiyon, na nakaupo, nakadamit, at nasa matino na pag-iisip: at sila ay natakot.
16 At isinaysay sa kanila ng mga nakakita kung paano ang nangyari sa sinasapian ng demonyo, at gayundin sa mga baboy.
17 At pinasimulan nilang pakiusapan siya na umalis sa kanilang mga lupain.

18 At nang siya'y sumakay sa daong, ay ipinamanhik sa kaniya ng sinasapian ng demonyo na siya'y sumama sa kaniya.
19 Gayunma'y hindi siya pinayagan ni Jesus, kundi sinabi sa kaniya, Umuwi ka sa iyong mga kaibigan, at sabihin mo sa kanila kung gaano kadakilang mga bagay ang ginawa sa iyo ng Panginoon, at kung gaano siya naawa sa iyo.
20 At siya'y umalis, at nagpasimulang ibalita sa Decapolis kung gaano kadakilang mga bagay ang ginawa sa kaniya ni Jesus: at lahat ng mga tao ay namangha.
21 At nang si Jesus ay muling makatawid sakay ng daong patungo sa kabilang ibayo, ay nagkatipon sa kaniya ang maraming tao: at siya'y malapit sa dagat.
22 At narito, lumapit ang isa sa mga pinuno ng sinagoga, na nagngangalang Jairus; at nang makita niya siya, ay nagpatirapa siya sa kaniyang paanan,
23 At nagmakaawa sa kaniya na mainam, na sinasabi, Ang aking munting anak na babae ay naghihingalo: ipinamamanhik ko sa iyo, na ikaw ay pumaroon at ipatong mo ang iyong mga kamay sa kaniya, upang siya'y gumaling; at siya'y mabuhay.
24 At sumama sa kaniya si Jesus; at sinundan siya ng maraming tao, at siya'y sinisiksik.
25 At isang babae, na may labindalawang taon nang inaagasan ng dugo,
26 At nagdusa ng maraming bagay sa maraming manggagamot, at nagastos na niya ang lahat ng kaniyang ari-arian, at hindi gumaling, kundi bagkus ay lalong lumala,
27 Nang marinig niya ang tungkol kay Jesus, ay lumapit siya sa karamihan sa likuran, at hinawakan ang kaniyang damit.
28 Sapagka't sinabi niya, Kung mahawakan ko man lamang ang kaniyang mga damit, ay gagaling ako.
29 At pagdaka'y natuyo ang kaniyang agas; at naramdaman niya sa kaniyang katawan na siya'y gumaling na sa salot na iyon.
30 At agad na naunawaan ni Jesus sa kaniyang sarili na may lumabas na kabutihan sa kaniya, kaya't lumingon siya sa gitna ng karamihan, at sinabi, Sino ang humawak sa aking damit?
31 At sinabi sa kaniya ng kaniyang mga alagad, Nakikita mong sinisiksik ka ng karamihan, at tinatanong mo, Sino ang humawak sa akin?
32 At lumingon siya sa paligid upang makita ang gumawa nito.
33 Datapuwa't ang babae, na natatakot at nanginginig, palibhasa'y nalalaman ang nangyari sa kaniya, ay lumapit at nagpatirapa sa harap niya, at sinabi sa kaniya ang buong katotohanan.
34 At sinabi niya sa kaniya, Anak, pinagaling ka ng iyong pananampalataya; yumaon ka na nang payapa, at gumaling ka sa iyong salot.
35 Samantalang nagsasalita pa siya, ay may ilang dumating mula sa bahay ng pinuno ng sinagoga, na nagsasabi, Patay na ang iyong anak na babae: bakit mo pa binabagabag ang Guro?
36 Nang marinig ni Jesus ang salitang sinabi, ay sinabi niya sa pinuno ng sinagoga, Huwag kang matakot, manalig ka lamang.
37 At hindi niya hinayaang sumunod sa kanya ang sinuman, maliban kay Pedro, at kay Santiago, at kay Juan na kapatid ni Santiago.
38 At dumating siya sa bahay ng pinuno ng sinagoga, at nakita niya ang kaguluhan, at ang mga umiiyak at nananaghoy nang malakas.
39 At pagpasok niya, ay sinabi niya sa kanila, Bakit kayo nagkakagulo at umiiyak? Ang bata ay hindi patay, kundi natutulog.
40 At pinagtawanan nila siya. Datapuwa't nang mapalabas niya silang lahat, ay isinama niya ang ama at ina ng bata, at ang mga kasama niya, at pumasok sa kinaroroonan ng bata.
41 At hinawakan niya sa kamay ang bata, at sinabi sa kanya, Talitha cumi; na kung liliwanagin ay, Dalaga, sinasabi ko sa iyo, Bumangon ka.
42 At pagdaka'y bumangon ang bata, at lumakad; sapagka't siya'y labindalawang taong gulang na. At sila'y namangha nang may malaking pagkamangha.
43 At mahigpit niya silang pinagbilinan na huwag malaman ito ng sinoman; at iniutos na bigyan siya ng makakain.

KABANATA 6

1 At umalis siya mula roon, at napasa kaniyang sariling lupain; at sumunod sa kaniya ang kaniyang mga alagad.
2 At nang dumating ang araw ng sabbath, ay nagpasimula siyang magturo sa sinagoga: at marami sa mga nakikinig sa kaniya ay nangagtaka, na nangagsasabi, Saan nanggaling ang mga bagay na ito ng taong ito? at anong karunungan ito na sa kaniya'y ibinigay, na ano pa't ang ganitong mga makapangyarihang gawa ay ginagawa ng kaniyang mga kamay?
3 Hindi baga ito ang karpintero, ang anak ni Maria, na kapatid nina Santiago, at Jose, at ni Juda, at ni Simon? at hindi baga narito ang kaniyang mga kapatid na babae? At sila'y nangatisod sa kaniya.
4 Datapuwa't sinabi ni Jesus sa kanila, Ang isang propeta ay hindi walang karangalan, maliban sa kaniyang sariling lupain, at sa gitna ng kaniyang sariling mga kamag-anak, at sa kaniyang sariling bahay.
5 At hindi siya nakagawa roon ng anomang makapangyarihang gawa, maliban na ipatong niya ang kaniyang mga kamay sa ilang maysakit, at sila'y pinagaling.
6 At siya'y namangha dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya. At siya'y lumibot sa mga nayon, na nagtuturo.
7 At tinawag niya ang labindalawa, at pinasimulang suguin sila nang dala-dalawa; at binigyan sila ng kapangyarihan laban sa mga maruming espiritu;
8 At iniutos niya sa kanila na huwag silang magdala ng anoman sa kanilang paglalakbay, maliban sa isang tungkod lamang; walang supot, walang tinapay, walang pera sa kanilang pitaka:
9 Datapuwa't magsusuot ng sandalyas; at huwag magsuot ng dalawang tunika.
10 At sinabi niya sa kanila, Saanman kayo pumasok sa isang bahay, manatili kayo roon hanggang sa kayo'y umalis sa dakong iyon.
11 At sinumang hindi tumanggap sa inyo, o makinig sa inyo, pagkaalis ninyo roon, ay ipagpag ninyo ang alabok sa ilalim ng inyong mga paa bilang patotoo laban sa kanila. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Sa araw ng paghuhukom ay magiging mas mapagtitiisan ang Sodoma at Gomorra kaysa sa bayang iyon.

12 At sila'y nagsialis, at nangaral na ang mga tao ay magsisi.
13 At nagpalayas sila ng maraming demonyo, at pinahiran ng langis ang maraming maysakit, at pinagaling sila.
14 At narinig siya ni Haring Herodes; (sapagkat kumalat ang pangalan niya) at sinabi niya, Si Juan Bautista ay nabuhay mula sa mga patay, at kaya naman ang mga makapangyarihang gawa ay nagpapakita ng kanilang mga sarili sa kaniya.
15 Sinabi ng iba, Siya ay si Elias. At sinabi ng iba, Siya ay isang propeta, o gaya ng isa sa mga propeta.
16 Ngunit nang marinig ito ni Herodes, sinabi niya, Siya ay si Juan, na aking pinugutan ng ulo: siya ay nabuhay mula sa mga patay.
17 Sapagka't si Herodes mismo ang nagsugo at nagpahuli kay Juan, at nagpagapos sa kaniya sa bilangguan dahil kay Herodias, na asawa ng kaniyang kapatid na si Felipe: sapagka't pinakasalan niya siya.
18 Sapagka't sinabi ni Juan kay Herodes, Hindi matuwid na ariin mo ang asawa ng iyong kapatid.
19 Kaya't si Herodias ay nagkaroon ng galit laban sa kaniya, at ibig niya siyang patayin; ngunit hindi niya magawa:
20 Sapagka't natatakot si Herodes kay Juan, palibhasa'y nalalamang siya ay isang taong matuwid at banal, at inobserbahan niya siya; at nang marinig niya siya, ay gumawa siya ng maraming bagay, at pinakinggan niya siya nang may kagalakan.
21 At nang dumating ang isang angkop na araw, na kaarawan ni Herodes ay naghanda siya ng isang hapunan para sa kaniyang mga panginoon, mga mataas na kapitan, at mga pangunahing opisyal sa Galilea;
22 At nang pumasok ang anak na babae ni Herodias, at sumayaw, at ikinatuwa ni Herodes at ng mga kasama niya sa hapag-kainan, sinabi ng hari sa dalaga, Hingin mo sa akin ang anumang ibig mo, at ibibigay ko sa iyo.
23 At sumumpa siya sa kaniya, Anuman ang hingin mo sa akin, ibibigay ko sa iyo, kahit kalahati ng aking kaharian.
24 At lumabas siya, at sinabi sa kaniyang ina, Ano ang hihingin ko? At sinabi niya, Ang ulo ni Juan Bautista.
25 At agad siyang pumasok na nagmamadali sa hari, at humingi, na sinasabi, Ibig ko na ibigay mo sa akin ngayon din sa isang pinggan ang ulo ni Juan Bautista.
26 At ang hari ay lubhang nalungkot; gayon ma'y dahil sa kaniyang sumpa, at dahil sa mga kasama niya sa hapag-kainan, ay hindi niya siya tinanggihan.
27 At pagdaka'y nagsugo ang hari ng isang berdugo, at iniutos na dalhin ang kaniyang ulo: at siya'y yumaon at pinugutan siya ng ulo sa bilangguan,
28 At dinala ang kaniyang ulo sa isang pinggan, at ibinigay sa dalaga: at ibinigay naman ng dalaga sa kaniyang ina.
29 At nang marinig ito ng kaniyang mga alagad, ay nagsiparoon sila at binuhat ang kaniyang bangkay, at inilagay sa isang libingan.
30 At ang mga apostol ay nagkatipon kay Jesus, at isinaysay sa kaniya ang lahat ng mga bagay, maging ang kanilang ginawa, at ang kanilang mga itinuro.
31 At sinabi niya sa kanila, Magsiparito kayo nang bukod sa isang ilang na dako, at magpahinga kayo nang kaunti: sapagka't maraming dumarating at umaalis, at sila'y walang panahong kumain man lamang.
32 At sila'y nagsialis sa isang ilang na dako sakay ng daong nang sila-sila lamang.
33 At nakita sila ng mga tao na paalis, at marami ang nakakilala sa kaniya, at sila'y nagsitakbo palayo mula sa lahat ng mga bayan, at nauna sa kanila, at nagsiparoon sa kaniya.
34 At paglabas ni Jesus, ay nakita niya ang maraming tao, at nahabag siya sa kanila, sapagka't sila'y parang mga tupa na walang pastol: at siya'y nagpasimulang magturo sa kanila ng maraming bagay.
35 At nang gumabi na, ay lumapit sa kaniya ang kaniyang mga alagad, at sinabi, Ito'y isang ilang na dako, at ngayon ay lipas na ang panahon:
36 Paalisin mo sila, upang sila'y magsiparoon sa mga karatig-bayan at sa mga nayon, at magsibili ng kanilang sarili ng tinapay: sapagka't wala silang makain.
37 Sumagot siya at sinabi sa kanila, Bigyan ninyo sila ng makakain. At sinabi nila sa kaniya, Bibili ba kami ng tinapay na nagkakahalaga ng dalawang daang denario, at ipakain sa kanila?
38 Sinabi niya sa kanila, Ilang tinapay mayroon kayo? Magsiparoon kayo at tingnan ninyo. At nang kanilang malaman, ay sinabi nila, Lima, at dalawang isda.
39 At iniutos niya sa kanila na paupuin silang lahat nang pulu-pulutong sa luntiang damuhan.
40 At sila'y naupo nang pangkat-pangkat, tig-iisang daan, at tig-iisang limampu.
41 At nang makuha niya ang limang tinapay at ang dalawang isda, tumingala siya sa langit, at binasbasan, at pinagpira-piraso ang mga tinapay, at ibinigay sa kaniyang mga alagad upang ihain sa kanila; at ang dalawang isda ay hinati niya sa kanilang lahat.
42 At silang lahat ay kumain, at nabusog.
43 At sila'y nakakuha ng labindalawang basket na puno ng mga pira-piraso, at ng mga isda.
44 At ang mga kumain ng tinapay ay may mga limang libong lalaki.
45 At pagdaka'y pinilit niya ang kaniyang mga alagad na sumakay sa daong, at pumunta muna sa kabilang ibayo sa Bethsaida, habang pinauuwi niya ang mga tao.
46 At nang mapauwi na niya sila, ay pumunta siya sa isang bundok upang manalangin.
47 At nang magtakipsilim na, ang daong ay nasa gitna ng dagat, at siya'y nag-iisa sa lupa.
48 At nakita niya silang nahihirapan sa pagsagwan; sapagkat ang hangin ay pasalungat sa kanila: at nang bandang ikaapat na pagbabantay ng gabi ay lumapit siya sa kanila, na naglalakad sa ibabaw ng dagat, at ibig sanang daanan sila.
49 Ngunit nang makita nila siyang naglalakad sa ibabaw ng dagat, inakala nilang isa siyang multo, at sumigaw sila:
50 Sapagka't nakita nilang lahat siya, at nabagabag. At pagdaka'y nagsalita siya sa kanila, at sinabi sa kanila, Lakasan ninyo ang inyong loob: ako ito; huwag kayong matakot.
51 At sumakay siya sa daong; at tumigil ang hangin: at sila'y lubhang namangha sa kanilang sarili, at nagtaka.
52 Sapagka't hindi nila kinonsidera ang himala ng mga tinapay: sapagka't tumigas ang kanilang mga puso.
53 At nang sila'y makatawid, ay dumating sila sa lupain ng Genesaret, at lumapit sa pampang.
54 At pagkababa nila sa daong, agad nilang nakilala siya,

55 At tumakbo sila sa buong lupain, at sinimulan nilang dalhin ang mga may sakit na nasa higaan, kung saan nila narinig na naroon siya.
56 At saanman siya pumasok, sa mga nayon, o sa mga lungsod, o sa mga lupain, inilalagay nila ang mga may sakit sa mga lansangan, at ipinamamanhik sa kanya na kahit ang laylayan lamang ng kanyang damit ay mahawakan nila: at lahat ng humawak sa kanya ay gumaling.

KABANATA 7

1 Nang magkagayo'y nagtipon sa kaniya ang mga Fariseo, at ilan sa mga eskriba, na nanggaling sa Jerusalem.
2 At nang makita nila ang ilan sa kaniyang mga alagad na kumakain ng tinapay na may mga kamay na marurumi, sa makatuwid baga'y hindi hinugasan, ay nakasumpong sila ng kamalian.
3 Sapagka't ang mga Fariseo, at lahat ng mga Judio, ay hindi kumakain, maliban na lamang kung maghuhugas sila ng kanilang mga kamay, na pinanghahawakan ang mga tradisyon ng mga matatanda.
4 At pagka sila'y nanggaling sa palengke, maliban na kung maghuhugas sila, ay hindi sila kumakain. At marami pang ibang mga bagay na kanilang tinanggap upang sundin, gaya ng paghuhugas ng mga tasa, at mga palayok, mga sisidlang tanso, at mga mesa.
5 Nang magkagayo'y tinanong siya ng mga Fariseo at mga eskriba, Bakit hindi lumalakad ang iyong mga alagad ayon sa tradisyon ng mga matatanda, kundi kumakain ng tinapay na may mga kamay na hindi hinugasan?
6 Sumagot siya at sinabi sa kanila, Mabuti ang pagkahula ni Isaias tungkol sa inyong mga hipokrito, gaya ng nasusulat, Ang bayang ito'y iginagalang ako ng kanilang mga labi, datapuwa't ang kanilang puso ay malayo sa akin.
7 Datapuwa't walang kabuluhan ang pagsamba nila sa akin, na nagtuturo ng mga utos ng mga tao bilang kanilang mga aral.
8 Sapagka't tinatalikuran ninyo ang utos ng Dios, at pinanghahawakan ninyo ang tradisyon ng mga tao, gaya ng paghuhugas ng mga palayok at mga tasa: at marami pang ibang katulad na bagay ang ginagawa ninyo.
9 At sinabi niya sa kanila, Tunay na mabuti ang pagtatakwil ninyo sa utos ng Dios, upang masunod ninyo ang inyong sariling tradisyon.
10 Sapagka't sinabi ni Moses, Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina; at, Ang sinumang sumumpa sa ama o ina, ay mamatay siya:
11 Datapuwa't sinasabi ninyo, Kung ang isang tao ay magsabi sa kaniyang ama o ina, Ito'y Corban, na sa makatuwid baga'y, isang kaloob, na sa pamamagitan ng anomang bagay na maitutulong ko sa iyo; ay magiging malaya siya.
12 At hindi na ninyo siya pinapayagang gumawa ng anoman para sa kaniyang ama o sa kaniyang ina;
13 Na niwawalan ninyo ng kabuluhan ang salita ng Dios sa pamamagitan ng inyong tradisyon, na inyong itinuro: at marami pang katulad na bagay ang ginagawa ninyo.
14 At tinawag niya ang lahat ng tao, at sinabi niya sa kanila, Pakinggan ninyo ako, kayong lahat, at unawain ninyo:
15 Walang anumang bagay sa labas ng tao na pumapasok sa kaniya, na siyang nagpaparumi sa kaniya: datapuwa't ang mga bagay na lumalabas sa kaniya, ang mga yaon ang nagpaparumi sa tao.
16 Kung ang sinoman ay may mga tainga na ipakikinig, ay makinig.
17 At pagpasok niya sa bahay mula sa karamihan, ay tinanong siya ng kaniyang mga alagad tungkol sa talinghaga.
18 At sinabi niya sa kanila, Kayo baga'y wala ring pang-unawa? Hindi baga ninyo nalalaman, na anomang bagay na pumapasok sa tao mula sa labas, ay hindi makapagpaparumi sa kaniya;
19 Sapagka't hindi ito pumapasok sa kaniyang puso, kundi sa tiyan, at lumalabas sa dumi, na siyang naglilinis ng lahat ng pagkain?
20 At sinabi niya, Ang lumalabas sa tao, ay siyang nagpaparumi sa tao.
21 Sapagka't mula sa loob, mula sa puso ng mga tao, lumalabas ang masasamang pag-iisip, mga pangangalunya, mga pakikiapid, mga pagpatay,
22 Mga pagnanakaw, mga kasakiman, mga kasamaan, mga panlilinlang, mga pagnanasa, mga matang masama, mga kalapastanganan, mga kayabangan, mga kamangmangan:
23 Ang lahat ng masasamang bagay na ito ay nagmumula sa loob, at nagpaparumi sa tao.
24 At mula roon ay tumindig siya, at pumunta sa mga hangganan ng Tiro at Sidon, at pumasok sa isang bahay, at ayaw niyang malaman ito ng sinoman: ngunit hindi siya makapagtago.
25 Sapagka't isang babae, na ang kaniyang batang anak na babae ay may maruming espiritu, ay nakarinig tungkol sa kaniya, at lumapit at nagpatirapa sa kaniyang paanan:
26 Ang babae ay isang Griyego, isang Sirofenisia ayon sa lahi; at ipinamanhik niya sa kaniya na palayasin niya ang demonyo sa kaniyang anak na babae.
27 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanya, Pabayaan munang mabusog ang mga bata; sapagkat hindi nararapat na kunin ang tinapay ng mga bata at itapon sa mga aso.
28 Sumagot ang babae at sinabi sa kanya, Oo, Panginoon: ngunit ang mga aso sa ilalim ng mesa ay kumakain ng mga mumo ng mga bata.
29 At sinabi niya sa kanya, Dahil sa sinabi mong iyan, humayo ka na; ang demonyo ay lumabas na sa iyong anak na babae.
30 At pag-uwi niya sa kanyang bahay, nadatnan niyang nakaalis na ang demonyo, at ang kanyang anak na babae ay nakahiga sa higaan.
31 At muli, pagkaalis niya mula sa mga hangganan ng Tiro at Sidon, ay pumunta siya sa dagat ng Galilea, na dumaan sa gitna ng mga hangganan ng Decapolis.
32 At dinala nila sa kaniya ang isang bingi at may diperensya sa pagsasalita; at ipinamanhik nila sa kaniya na ipatong ang kaniyang kamay sa kaniya.
33 At inihiwalay niya siya sa karamihan, at isinuot ang kaniyang mga daliri sa kaniyang mga tainga, at siya'y dumura, at hinawakan ang kaniyang dila;
34 At tumingala sa langit, siya'y bumuntong-hininga, at sinabi sa kaniya, Ephphatha, na ang ibig sabihin ay, Mabuksan ka.
35 At pagdaka'y nabuksan ang kaniyang mga tainga, at nakalag ang tali ng kaniyang dila, at siya'y nakapagsalita nang malinaw.

36 At ipinagbilin niya sa kanila na huwag nilang sabihin kanino man: nguni't habang lalo niya silang pinagbabawalan, ay lalo naman nilang ipinamamalita ito;
37 At sila'y namangha nang walang sukat, na nangagsasabi, Mabuti ang lahat ng bagay na ginawa niya: kaniyang pinaparinig ang bingi, at pinapasalita ang pipi.

KABANATA 8

1 Nang mga araw na iyon na ang mga tao ay napakarami at walang makain, tinawag ni Jesus ang kanyang mga alagad at sinabi sa kanila,
2 Nahahabag ako sa karamihan, sapagkat tatlong araw na silang kasama ko at wala silang makain.
3 At kung pauwiin ko sila nang gutom sa kanilang mga bahay, manghihina sila sa daan: sapagkat ang ilan sa kanila ay nanggaling sa malayo.
4 At sumagot sa kanya ang kanyang mga alagad, Paano mabubusog ng isang tao ang mga taong ito ng tinapay dito sa ilang?
5 At tinanong niya sila, Ilang tinapay ang mayroon kayo? At sinabi nila, Pito.
6 At inutusan niya ang mga tao na umupo sa lupa: at kinuha niya ang pitong tinapay, at nagpasalamat, at pinagpira-piraso, at ibinigay sa kanyang mga alagad upang ihain sa kanila; at inihain nila ang mga ito sa mga tao.
7 At mayroon silang ilang maliliit na isda: at binasbasan niya, at iniutos na ihain din ang mga ito sa kanila.
8 Kaya't sila'y kumain, at nabusog: at pinulot nila ang natirang mga pinagpira-piraso na pitong basket.
10 At pagdaka'y sumakay siya sa isang daong kasama ang kaniyang mga alagad, at napasa mga parte ng Dalmanutha.
11 At nagsilabas ang mga Fariseo, at nagsimulang magtanong sa kaniya, na humihingi sa kaniya ng isang tanda mula sa langit, upang subukin siya.
12 At siya'y bumuntong-hininga nang malalim sa kaniyang espiritu, at nagsabi, Bakit humahanap ng tanda ang henerasyong ito? katotohanang sinasabi ko sa inyo, Walang tandang ibibigay sa henerasyong ito.
13 At iniwan niya sila, at muling sumakay sa daong, at nagtungo sa kabilang ibayo.
14 Ngayon, nakalimutan ng mga alagad na magdala ng tinapay, ni mayroon man lamang sila sa daong maliban sa isang tinapay.
15 At pinagbilinan niya sila, na sinasabi, Makinig kayo, mag-ingat kayo sa lebadura ng mga Fariseo, at sa lebadura ni Herodes.
16 At sila'y nangatuwiran, na nagsasabi, Ito'y dahil wala tayong tinapay.
17 At nang malaman ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, Bakit kayo'y nangangatuwiran, dahil wala kayong tinapay? Hindi pa ba kayo nakakakita, ni nakakaunawa? Naninigas pa rin ba ang inyong mga puso?
18 May mga mata kayo, hindi ba kayo nakakakita? At may mga tainga kayo, hindi ba kayo nakakarinig? At hindi ba ninyo naaalala?
19 Nang aking pagpira-pirasoin ang limang tinapay sa limang libo, ilang basket na puno ng mga pira-piraso ang inyong natipon? Sinabi nila sa kanya, Labindalawa.
20 At nang ang pito sa apat na libo, ilang basket na puno ng mga pira-piraso ang inyong natipon? At sinabi nila, Pito.
21 At sinabi niya sa kanila, Paano hindi ninyo nauunawaan?
22 At dumating siya sa Betsaida; at dinala nila sa kanya ang isang bulag, at ipinamanhik nila sa kanya na hawakan siya.
23 At hinawakan niya sa kamay ang bulag, at inilabas niya sa bayan; at nang maduraan niya ang kaniyang mga mata, at maipatong ang kaniyang mga kamay sa kaniya, ay tinanong niya siya kung mayroon siyang nakikita.
24 At tumingala siya, at sinabi, Nakakakita ako ng mga taong parang mga puno, na naglalakad.
25 Pagkatapos niyaon ay muling ipinatong ang kaniyang mga kamay sa kaniyang mga mata, at pinatingala niya siya: at siya'y gumaling, at nakita niya ang lahat ng tao nang malinaw.
26 At pinauwi niya siya sa kaniyang bahay, na sinasabi, Huwag kang pumasok sa bayan, ni sabihin man ito sa kaninuman sa bayan.
27 At lumabas si Jesus, at ang kaniyang mga alagad, sa mga nayon ng Cesarea Filipos: at sa daan ay tinanong niya ang kaniyang mga alagad, na sinasabi sa kanila, Sino ako ayon sa mga tao?
28 At sumagot sila, Si Juan Bautista: datapuwa't sinasabi ng ilan, Si Elias; at ang iba, Isa sa mga propeta.
29 At sinabi niya sa kanila, Datapuwa't sino ang sabi ninyo kung sino ako? At sumagot si Pedro at sinabi sa kaniya, Ikaw ang Cristo.
30 At ipinagbilin niya sa kanila na huwag nilang sabihin kanino man ang tungkol sa kaniya.
31 At sinimulan niyang ituro sa kanila, na ang Anak ng tao ay kinakailangang magdusa ng maraming bagay, at itakwil ng matatanda, at ng mga punong saserdote, at ng mga eskriba, at patayin, at pagkaraan ng tatlong araw ay muling mabuhay.
32 At hayag niyang sinabi ang pananalitang ito. At kinuha siya ni Pedro, at sinimulan siyang sawayin.
33 Ngunit lumingon siya at tiningnan ang kanyang mga alagad, at sinaway niya si Pedro, na sinasabi, Lumayo ka sa akin, Satanas: sapagka't hindi mo iniisip ang mga bagay na ukol sa Dios, kundi ang mga bagay na ukol sa mga tao.
34 At tinawag niya ang mga tao kasama ang kanyang mga alagad, at sinabi sa kanila, Ang sinumang ibig sumunod sa akin ay tumanggi sa kanyang sarili, at pasanin ang kanyang krus, at sumunod sa akin.
35 Sapagkat ang sinumang magnanais magligtas ng kanyang buhay ay mawawalan nito; ngunit ang sinumang mawalan ng kanyang buhay alang-alang sa akin at sa ebanghelyo ay maililigtas ito.
36 Sapagkat ano ang mapapala ng isang tao, kung makamtan niya ang buong mundo, at mawala ang kanyang sariling kaluluwa?
37 O ano ang ibibigay ng isang tao bilang kapalit ng kanyang kaluluwa?
38 Kaya't ang sinumang ikinakahiya ako at ang aking mga salita sa henerasyong ito na mapangalunya at makasalanan, ay ikahihiya rin naman ng Anak ng tao, pagparito niya na nasa kaluwalhatian ng kanyang Ama kasama ang mga banal na anghel.

KABANATA 9

1 At sinabi niya sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, May ilan sa mga nakatayo rito na hindi makakatikim

ng kamatayan, hanggang sa makita nila ang kaharian ng Diyos na dumarating na may kapangyarihan.

2 At pagkaraan ng anim na araw, isinama ni Jesus sina Pedro, Santiago, at Juan, at sila'y dinala sa isang mataas na bundok na sila lamang: at siya'y nagbagong-anyo sa harap nila.

3 At ang kaniyang damit ay nagningning, na napakaputi na parang niebe; na anopa't walang tagapagpaputi sa lupa ang makakapagpaputi ng mga ito.

4 At nagpakita sa kanila si Elias na kasama si Moises: at sila'y nakikipag-usap kay Jesus.

5 At sumagot si Pedro at sinabi kay Jesus, Guro, mabuti para sa atin na tayo'y narito: at gumawa tayo ng tatlong tabernakulo; isa para sa iyo, at isa para kay Moises, at isa para kay Elias.

6 Sapagka't hindi niya alam kung ano ang sasabihin; sapagka't sila'y lubhang natakot.

7 At may isang ulap na lumilim sa kanila: at isang tinig ang lumabas sa ulap, na nagsasabi, Ito ang aking minamahal na Anak; pakinggan ninyo siya.

8 At bigla na lamang, nang sila'y tumingin sa paligid, ay wala na silang nakitang sinoman, kundi si Jesus lamang na kasama nila.

9 At habang sila'y bumababa mula sa bundok, ay ipinagbilin niya sa kanila na huwag nilang sabihin kaninuman ang mga bagay na kanilang nakita, hanggang sa ang Anak ng tao ay mabuhay na maguli sa mga patay.

10 At kanilang iningatan ang salitang ito sa kanilang sarili, na nagtatanungan sa isa't isa kung ano ang kahulugan ng pagkabuhay na maguli sa mga patay.

11 At tinanong nila siya, na sinasabi, Bakit sinasabi ng mga eskriba na si Elias ay dapat munang dumating?

12 At sumagot siya at sinabi sa kanila, Katotohanang si Elias ay darating muna, at isasauli ang lahat ng mga bagay; at paanong nasusulat tungkol sa Anak ng tao, na siya'y kinakailangang magdusa ng maraming bagay, at mapawalang-halaga.

13 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na si Elias ay dumating nga, at ginawa nila sa kaniya ang anomang kanilang inibig, ayon sa nasusulat tungkol sa kaniya.

14 At pagdating niya sa kaniyang mga alagad, ay nakita niya ang isang malaking karamihan sa kanilang paligid, at ang mga eskriba ay nakikipagtanungan sa kanila.

15 At pagdaka'y ang buong karamihan, nang makita siya, ay lubhang namangha, at tumakbo sa kaniya upang bumati sa kaniya.

16 At tinanong niya ang mga eskriba, Ano ang inyong pinagtatanong sa kanila?

17 At isa sa karamihan ay sumagot at nagsabi, Guro, dinala ko sa iyo ang aking anak na lalaki, na may isang espiritung pipi;

18 At saanman siya dalhin nito, ay pinupunit niya siya: at siya'y bumubula, at nagngangalit ang kaniyang mga ngipin, at nanghihina: at sinabi ko sa iyong mga alagad na siya'y palayasin nila; at hindi nila magawa.

19 Sumagot siya sa kaniya, at sinabi, Oh henerasyong walang pananampalataya, hanggang kailan ako makikisama sa inyo? hanggang kailan ko kayo titiisin? dalhin ninyo siya sa akin.

20 At dinala nila siya sa kaniya: at nang makita niya siya, ay pagdaka'y pinunit siya ng espiritu; at siya'y natumba sa lupa, at gumulong-gulong na bumubula.

21 At tinanong niya ang kaniyang ama, Gaano na katagal mula nang mangyari ito sa kaniya? At sinabi niya, Mula pa sa pagkabata.

22 At madalas siyang inihahagis nito sa apoy at sa tubig, upang wasakin siya: ngunit kung mayroon kang magagawa, maawa ka sa amin, at tulungan mo kami.

23 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Kung kaya mong manampalataya, ang lahat ng bagay ay posible sa kaniya na nananampalataya.

24 At pagdaka'y sumigaw ang ama ng bata, at sinabing may luha, Panginoon, naniniwala ako; tulungan mo ang aking kawalan ng pananampalataya.

25 Nang makita ni Jesus na ang mga tao ay magkakasamang nagsisitakbo, ay sinaway niya ang karumal-dumal na espiritu, na sinasabi sa kaniya, Ikaw na pipi at bingi na espiritu, iniuutos ko sa iyo, lumabas ka sa kaniya, at huwag ka nang pumasok pa sa kaniya.

26 At sumigaw ang espiritu, at pinangisay siya nang husto, at lumabas sa kaniya: at ang bata ay parang patay; ano pa't marami ang nagsabi, Siya'y patay na.

27 Ngunit hinawakan siya ni Jesus sa kamay, at itinaas siya; at siya'y bumangon.

28 At nang siya'y pumasok sa bahay, ay tinanong siya ng kaniyang mga alagad nang palihim, Bakit hindi namin siya mapalayas?

29 At sinabi niya sa kanila, Ang ganitong uri ay hindi mapapalayas sa anoman, kundi sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno.

30 At sila'y nagsialis doon, at nagdaan sa Galilea; at ayaw niyang malaman ito ninuman.

31 Sapagka't tinuruan niya ang kaniyang mga alagad, at sinabi sa kanila, Ang Anak ng tao ay ibibigay sa mga kamay ng mga tao, at siya'y papatayin nila; at pagkatapos na siya'y mapatay, siya'y mabubuhay na maguli sa ikatlong araw.

32 Datapuwa't hindi nila naunawaan ang kasabihang yaon, at natakot silang magtanong sa kaniya.

33 At siya'y dumating sa Capernaum: at nang siya'y nasa bahay na, ay tinanong niya sila, Ano ang pinagtatalunan ninyo sa daan?

34 Datapuwa't sila'y hindi umimik: sapagka't sila'y nagtatalo sa daan, kung sino ang magiging pinakadakila.

35 At siya'y naupo, at tinawag ang labindalawa, at sinabi sa kanila, Kung ang sinoman ay nagnanais na maging una, ay siyang maging huli sa lahat, at lingkod ng lahat.

36 At kinuha niya ang isang bata, at inilagay sa gitna nila: at nang siya'y kinuha niya sa kaniyang mga bisig, ay sinabi niya sa kanila,

37 Ang sinomang tumanggap sa isa sa mga batang ito sa aking pangalan, ay ako ang tinatanggap: at ang sinomang tumanggap sa akin, ay hindi ako ang tinatanggap, kundi yaong nagsugo sa akin.

38 At sumagot si Juan sa kaniya, na sinasabi, Guro, may nakita kaming isang nagpapalayas ng mga demonyo sa iyong pangalan, at hindi siya sumusunod sa atin: at pinagbawalan namin siya, dahil hindi siya sumusunod sa atin.

39 Datapuwa't sinabi ni Jesus, Huwag ninyo siyang pagbawalan: sapagka't walang taong gumagawa ng himala sa aking pangalan, na makapagsasalita ng masama laban sa akin.

40 Sapagka't ang hindi laban sa atin ay nasa panig natin.

41 Sapagka't sinomang magbigay sa inyo ng isang tasa ng tubig na maiinom sa aking pangalan, dahil kayo'y kay Cristo, katotohanang sinasabi ko sa inyo, hindi mawawala ang kaniyang gantimpala.
42 At sinomang magpatisod sa isa sa maliliit na ito na nananampalataya sa akin, ay mabuti pa sa kaniya na bitinan ang kaniyang leeg ng isang gilingang bato, at siya'y itapon sa dagat.
43 At kung ang kamay mo ay nagiging sanhi ng iyong pagkakasala, putulin mo ito: mas mabuti pa sa iyo ang pumasok sa buhay na pingkaw, kaysa may dalawang kamay kang mapunta sa impiyerno, sa apoy na hindi namamatay:
44 Kung saan ang kanilang uod ay hindi namamatay, at ang apoy ay hindi namamatay.
45 At kung ang paa mo ay makapagpapatisod sa iyo, putulin mo ito: mas mabuti pa sa iyo ang pumasok na pilay sa buhay, kaysa may dalawang paa kang matapon sa impiyerno, sa apoy na hindi namamatay:
46 Kung saan ang kanilang uod ay hindi namamatay, at ang apoy ay hindi namamatay.
47 At kung ang iyong mata ay makapagpapatisod sa iyo, dukitin mo ito: mas mabuti pa sa iyo ang pumasok sa kaharian ng Diyos na may isang mata, kaysa may dalawang mata kang matapon sa apoy ng impiyerno:
48 Kung saan ang kanilang uod ay hindi namamatay, at ang apoy ay hindi namamatay.
49 Sapagka't ang bawat isa ay aasinan ng apoy, at ang bawat hain ay aasinan ng asin.
50 Mabuti ang asin: ngunit kung ang asin ay nawalan na ng alat, paano ninyo ito ipapaalat? Magkaroon kayo ng asin sa inyong sarili, at magkaroon kayo ng kapayapaan sa isa't isa.

KABANATA 10

1 At siya'y nagtindig mula roon, at napasa mga hangganan ng Judea sa kabilang ibayo ng Jordan: at ang mga tao'y muling nagsilapit sa kaniya; at, gaya ng kaniyang nakagawian, ay tinuruan niya silang muli.
2 At lumapit sa kaniya ang mga Fariseo, at tinanong siya, Naaayon ba sa kautusan na hiwalayan ng isang lalaki ang kaniyang asawa? upang tuksuin siya.
3 At sumagot siya at sinabi sa kanila, Ano ang iniutos sa inyo ni Moises?
4 At sinabi nila, Ipinahintulot ni Moises na sumulat ng isang kasulatan ng diborsyo, at hiwalayan siya.
5 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Dahil sa katigasan ng inyong puso ay isinulat niya sa inyo ang utos na ito.
6 Datapuwa't buhat sa pasimula ng paglalang ay ginawa sila ng Dios na lalaki at babae.
7 Dahil dito'y iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ina, at sasama sa kaniyang asawa;
8 At silang dalawa ay magiging isang laman: kaya't hindi na sila dalawa, kundi isang laman.
9 Kaya't ang pinagsama ng Dios, ay huwag paghiwalayin ng tao.
10 At sa bahay, muling tinanong siya ng kaniyang mga alagad tungkol sa bagay na ito.
11 At sinabi niya sa kanila, Ang sinumang humiwalay sa kaniyang asawa, at mag-asawa sa iba, ay nangangalunya laban sa kaniya.
12 At kung ang isang babae ay humiwalay sa kaniyang asawa, at mag-asawa sa iba, ay nangangalunya rin.
13 At dinala nila sa kaniya ang maliliit na bata, upang hawakan niya sila: at sinaway ng kaniyang mga alagad ang mga nagdala sa kanila.
14 Datapuwa't nang makita ito ni Jesus, ay nagalit siya, at sinabi sa kanila, Pabayaan ninyong magsilapit sa akin ang maliliit na bata, at huwag ninyo silang pagbawalan: sapagka't sa mga ganito nauukol ang kaharian ng Dios.
15 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang sinomang hindi tumanggap sa kaharian ng Dios na gaya ng isang maliit na bata, ay hindi papasok doon.
16 At kinalong niya sila, at ipinatong ang kaniyang mga kamay sa kanila, at sila'y pinagpala.
17 At nang siya'y umalis na, may isang tumakbong lumapit sa kanya, lumuhod sa harap niya, at nagtanong, Mabuting Guro, ano ang gagawin ko upang magmana ako ng buhay na walang hanggan?
18 At sinabi sa kanya ni Jesus, Bakit mo ako tinatawag na mabuti? Walang mabuti kundi isa, na siyang Diyos.
19 Alam mo ang mga utos, Huwag kang mangalunya, Huwag kang pumatay, Huwag kang magnakaw, Huwag kang sumaksi sa kasinungalingan, Huwag kang mandaraya, Igalang mo ang iyong ama at ina.
20 At sumagot siya at sinabi sa kanya, Guro, ang lahat ng mga ito ay aking ginanap mula pa sa aking kabataan.
21 Nang magkagayo'y tinitigan siya ni Jesus, inibig siya, at sinabi sa kanya, Isang bagay ang kulang sa iyo: yumaon ka, ipagbili mo ang lahat ng iyong ari-arian, at ibigay mo sa mga dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit: at pumarito ka, pasanin mo ang iyong krus, at sumunod ka sa akin.
22 At siya'y nalungkot sa salitang iyon, at umalis na malungkot: sapagkat siya'y may maraming ari-arian.
23 At tumingin si Jesus sa paligid, at sinabi sa kaniyang mga alagad, Kay hirap na makapasok sa kaharian ng Dios ang mga may kayamanan!
24 At ang mga alagad ay namangha sa kaniyang mga salita. Datapuwa't muling sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Mga anak, kay hirap makapasok sa kaharian ng Dios ang mga nagtitiwala sa kayamanan!
25 Mas madali pa para sa isang kamelyo ang dumaan sa butas ng karayom, kay sa isang mayaman ang pumasok sa kaharian ng Dios.
26 At sila'y lubhang nanggilalas, na nag-uusap-usap, Sino nga kaya ang maliligtas?
27 At si Jesus, na nakatingin sa kanila, ay nagsabi, Sa mga tao ito ay imposible, datapuwa't hindi sa Dios: sapagka't sa Dios ang lahat ng mga bagay ay posible.
28 Nang magkagayo'y nagpasimulang magsabi sa kaniya si Pedro, Narito, iniwan na namin ang lahat, at sumunod sa iyo.
29 At sumagot si Jesus at sinabi, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Walang taong nag-iwan ng bahay, o mga kapatid na lalaki, o mga kapatid na babae, o ama, o ina, o asawa, o mga anak, o mga lupain, para sa akin, at para sa ebanghelyo,
30 Nguni't tatanggap siya ng isandaang beses ngayon sa panahong ito, ng mga bahay, at mga kapatid na lalaki, at mga kapatid na babae, at mga ina, at mga anak, at mga lupain, kalakip ng mga pag-uusig; at sa sanglibutang darating ay buhay na walang hanggan.

31 Datapuwa't marami sa mga una ang magiging huli; at ang mga huli ang magiging una.
32 At sila'y nasa daan na paakyat sa Jerusalem; at si Jesus ay nangunguna sa kanila: at sila'y namangha; at habang sila'y nagsisisunod, sila'y natakot. At muling isinama niya ang labindalawa, at sinimulang sabihin sa kanila ang mga bagay na mangyayari sa kaniya,
33 Na sinasabi, Narito, tayo'y paakyat sa Jerusalem; at ang Anak ng tao ay ibibigay sa mga pangulong saserdote, at sa mga eskriba; at hahatulan nila siya ng kamatayan, at ibibigay siya sa mga Hentil:
34 At siya'y kanilang tutuyain, at hahagupitin, at duduraan, at papatayin: at sa ikatlong araw ay mabubuhay siyang muli.
35 At lumapit sa kaniya sina Santiago at Juan, mga anak ni Zebedeo, na nagsisipagsabi, Guro, nais namin na gawin mo para sa amin ang anumang aming hingin.
36 At sinabi niya sa kanila, Ano ang nais ninyong gawin ko para sa inyo?
37 Sinabi nila sa kaniya, Ipagkaloob mo sa amin na makaupo kami, ang isa sa iyong kanan, at ang isa sa iyong kaliwa, sa iyong kaluwalhatian.
38 Datapuwa't sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi ninyo nalalaman ang inyong hinihingi: kaya ba ninyong uminom sa tasang aking iinuman? at mabinyagan sa bautismo na aking ibinibinyagan?
39 At sinabi nila sa kaniya, Kaya namin. At sinabi ni Jesus sa kanila, Tunay ngang iinumin ninyo ang tasang aking iinuman; at sa bautismo na aking ibinibinyagan ay babautismuhan kayo:
40 Datapuwa't ang maupo sa aking kanan at sa aking kaliwa ay hindi akin ang pagbibigay; kundi ito'y ibibigay sa kanila na pinaghandaan.
41 At nang marinig ito ng sampu, ay nagpasimula silang magalit kina Santiago at Juan.
42 Ngunit tinawag sila ni Jesus at sinabi sa kanila, Alam ninyo na ang mga itinuturing na pinuno ng mga Hentil ay namumuno sa kanila; at ang mga dakila sa kanila ay gumagamit ng awtoridad sa kanila.
43 Ngunit hindi dapat ganito ang mangyari sa inyo: kundi ang sinumang magnanais na maging dakila sa inyo ay magiging lingkod ninyo.
44 At ang sinumang magnanais na maging pangunahin sa inyo ay magiging lingkod ng lahat.
45 Sapagkat ang Anak ng tao ay naparito hindi upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at upang ibigay ang kanyang buhay bilang pantubos para sa marami.
46 At sila'y nagsidating sa Jerico: at habang palabas siya ng Jerico kasama ang kaniyang mga alagad at ang napakaraming tao, ang bulag na si Bartimeo, na anak ni Timeo, ay nakaupo sa tabi ng daan at namamalimos.
47 At nang marinig niya na si Jesus na taga-Nazaret ay iyon, siya'y nagsimulang sumigaw, at nagsabi, Jesus, ikaw na Anak ni David, maawa ka sa akin.
48 At marami ang nag-utos sa kaniya na tumahimik: ngunit siya'y lalong sumigaw, Ikaw na Anak ni David, maawa ka sa akin.
49 At si Jesus ay tumigil, at iniutos na tawagin siya. At tinawag nila ang bulag, na sinasabi sa kaniya, Lakasan mo ang iyong loob; bumangon ka; tinatawag ka niya.
50 At inihagis niya ang kaniyang damit, at tumindig, at lumapit kay Jesus.
51 At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Ano ang ibig mong gawin ko sa iyo? Sinabi sa kaniya ng bulag, Panginoon, upang ako'y makakita.
52 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Humayo ka; pinagaling ka ng iyong pananampalataya. At pagdaka'y tinanggap niya ang kaniyang paningin, at sumunod kay Jesus sa daan.

KABANATA 11

1 At nang malapit na sila sa Jerusalem, sa Betfage at Betania, sa Bundok ng mga Olibo, ay sinugo niya ang dalawa sa kaniyang mga alagad,
2 At sinabi sa kanila, Magsiparoon kayo sa nayong nasa tapat ninyo: at pagpasok ninyo roon, ay masusumpungan ninyo ang isang batang asno na nakatali, na hindi pa nasasakyan ninuman; kalagan ninyo siya, at dalhin ninyo siya.
3 At kung may magsabi sa inyo, Bakit ninyo ginagawa ito? sabihin ninyo na kailangan siya ng Panginoon; at agad niya siyang ipadadala rito.
4 At sila'y nagsiyaon, at nasumpungan ang batang asno na nakatali sa pintuan sa labas, sa isang daanan; at kinalagan nila siya.
5 At ang ilan sa mga naroon ay nagsabi sa kanila, Ano ang ginagawa ninyo, na kinakalagan ninyo ang batang asno?
6 At sinabi nila sa kanila ang ayon sa iniutos ni Jesus: at pinabayaan nila silang umalis.
7 At dinala nila ang batang asno kay Jesus, at inilagay nila ang kanilang mga damit sa ibabaw niya; at siya'y sumakay sa ibabaw niya.
8 At marami ang naglatag ng kanilang mga damit sa daan: at ang iba ay pumutol ng mga sanga ng mga puno, at ikinalat ang mga ito sa daan.
9 At ang mga nauuna, at ang mga nagsisisunod, ay nagsigawan, na nangagsasabi, Hosanna; Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon:
10 Mapalad ang kaharian ng ating amang si David, na pumaparito sa pangalan ng Panginoon: Hosanna sa kataastaasan.
11 At pumasok si Jesus sa Jerusalem, at sa templo: at nang mapagmasdan niya ang lahat ng mga bagay sa paligid, at ngayon ay gabi na, ay lumabas siya sa Betania na kasama ang labindalawa.
12 At kinabukasan, nang sila'y magsialis sa Betania, ay nagutom siya:
13 At nang makita niya sa malayo ang isang puno ng igos na may mga dahon, ay lumapit siya, kung sakaling makasumpong siya ng anoman doon: at nang siya'y lumapit doon, ay wala siyang nasumpungan kundi mga dahon; sapagka't hindi pa panahon ng mga igos.
14 At sumagot si Jesus at sinabi rito, Sinoman ay huwag nang kumain ng iyong bunga magpakailan man. At narinig ito ng kaniyang mga alagad.
15 At sila'y nagsidating sa Jerusalem: at pumasok si Jesus sa templo, at pinasimulang palayasin ang mga nagtitinda at bumibili sa templo, at ginulo ang mga mesa ng mga mamamalit ng pera, at ang mga upuan ng mga nagtitinda ng mga kalapati;
16 At hindi niya pinayagang may magdala ng kahit anong sisidlan sa templo.
17 At nagturo siya, na sinasabi sa kanila, Hindi baga nasusulat, Ang aking bahay ay tatawaging bahay-

panalanginan ng lahat ng mga bansa? datapuwa't ginawa ninyo itong yungib ng mga magnanakaw.
18 At narinig ito ng mga eskriba at ng mga pangulong saserdote, at pinagsisikapan kung paano nila siya mapapatay: sapagka't sila'y natakot sa kaniya, sapagka't ang buong bayan ay nanggigilalas sa kaniyang aral.
19 At nang magtakipsilim, ay lumabas siya sa bayan.
20 At nang kinaumagahan, habang sila'y nagdaraan, ay nakita nilang natuyo ang puno ng igos mula sa mga ugat.
21 At sa pagkaalala ni Pedro ay sinabi sa kaniya, Guro, narito, ang puno ng igos na iyong isinumpa ay natuyo na.
22 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Manampalataya kayo sa Diyos.
23 Sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, na ang sinumang magsabi sa bundok na ito, Maalis ka, at mapatapon ka sa dagat; at hindi mag-aalinlangan sa kaniyang puso, kundi maniniwala na ang mga bagay na kaniyang sinasabi ay mangyayari; ay kakamtin niya ang anomang kaniyang sabihin.
24 Kaya nga sinasabi ko sa inyo, Anumang mga bagay na inyong hingin, kapag kayo'y nananalangin, ay magsipaniwala kayo na inyong tinanggap na ang mga yaon, at kakamtin ninyo.
25 At kapag kayo'y nakatayong nananalangin, magpatawad kayo, kung mayroon kayong anoman laban sa kanino man; upang ang inyong Ama naman na nasa langit ay patawarin kayo ng inyong mga kasalanan.
26 Datapuwa't kung hindi kayo magpapatawad, hindi rin patatawarin ng inyong Ama na nasa langit ang inyong mga kasalanan.
27 At sila'y nagsibalik sa Jerusalem: at habang siya'y naglalakad sa templo, ay lumapit sa kaniya ang mga pangulong saserdote, at ang mga eskriba, at ang mga matanda,
28 At sinabi nila sa kaniya, Sa anong awtoridad mo ginagawa ang mga bagay na ito? at sino ang nagbigay sa iyo ng awtoridad na ito upang gawin ang mga bagay na ito?
29 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Tatanungin ko rin kayo ng isang tanong, at sagutin ninyo ako, at sasabihin ko sa inyo kung sa anong awtoridad ginagawa ko ang mga bagay na ito.
30 Ang bautismo ni Juan, mula ba ito sa langit, o sa mga tao? sagutin ninyo ako.
31 At sila'y nangatuwiran sa kanilang sarili, na sinasabi, Kung sasabihin natin, Mula sa langit; sasabihin niya, Bakit nga hindi ninyo siya pinaniwalaan?
32 Ngunit kung sasabihin natin, Mula sa mga tao; natakot sila sa mga tao: sapagka't kinikilala ng lahat na si Juan ay tunay na isang propeta.
33 At sila'y nagsisagot at sinabi kay Jesus, Hindi namin nalalaman. At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Hindi ko rin sasabihin sa inyo kung sa anong awtoridad ginagawa ko ang mga bagay na ito.

KABANATA 12

1 At nagpasimula siyang magsalita sa kanila sa pamamagitan ng mga talinghaga. Isang tao ang nagtanim ng ubasan, at naglagay ng bakod sa paligid nito, at naghukay ng pisaan ng ubas, at nagtayo ng isang tore, at pinagkatiwala sa mga magsasaka, at napasa ibang lupain.
2 At nang dumating ang panahon, ay nagsugo siya sa mga magsasaka ng isang lingkod, upang tumanggap mula sa mga magsasaka ng bunga ng ubasan.
3 At hinuli nila siya, at binugbog, at pinaalis siyang walang dala.
4 At muling nagsugo siya sa kanila ng isa pang lingkod; at siya'y kanilang binato, at sinugatan sa ulo, at pinaalis siyang may kahihiyan.
5 At muling nagsugo siya ng isa; at siya'y kanilang pinatay; at marami pang iba; ang ilan ay binugbog, at ang ilan ay pinatay.
6 Kaya't mayroon pa siyang isa, ang kaniyang minamahal na anak, at siya'y pinapunta rin niya sa kanila sa huli, na sinasabi, Igagalang nila ang aking anak.
7 Datapuwa't ang mga magsasakang yaon ay nag-usapan, Ito ang tagapagmana; halikayo, ating patayin siya, at ang mana ay magiging atin.
8 At siya'y kanilang dinakip, at pinatay, at itinapon sa labas ng ubasan.
9 Ano nga kaya ang gagawin ng panginoon ng ubasan? Pupunta siya at pupuksain ang mga magsasaka, at ibibigay ang ubasan sa mga iba.
10 At hindi ba ninyo nabasa ang kasulatang ito, Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay naging pangulo ng panulok:
11 Ito ay gawa ng Panginoon, at ito ay kamangha-mangha sa ating mga mata?
12 At pinagsikapan nilang hulihin siya, ngunit natakot sa mga tao: sapagkat alam nila na sinabi niya ang talinghaga laban sa kanila: at iniwan nila siya, at umalis.
13 At nagsugo sila sa kanya ng ilan sa mga Fariseo at sa mga Herodiano, upang hulihin siya sa kanyang mga salita.
14 At nang sila'y magsidating, ay sinabi nila sa kaniya, Guro, nalalaman naming ikaw ay totoo, at hindi ka nag-iimbot kanino man: sapagka't hindi ka nagtatangi ng tao, kundi itinuturo mo ang daan ng Dios sa katotohanan: Matuwid ba na magbigay ng buwis kay Cesar, o hindi?
15 Magbibigay ba kami, o hindi? Datapuwa't siya, na nalalaman ang kanilang pagkukunwari, ay nagsabi sa kanila, Bakit ninyo ako tinutukso? Dalhin ninyo sa akin ang isang denario, upang aking makita.
16 At dinala nila ito. At sinabi niya sa kanila, Kanino ang larawan at ang nakasulat na ito? At sinabi nila sa kaniya, Kay Cesar.
17 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Ibigay ninyo kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Dios ang mga bagay na sa Dios. At sila'y namangha sa kaniya.
18 Nang magkagayo'y lumapit sa kaniya ang mga Saduceo, na nangagsasabi na walang pagkabuhay na maguli; at tinanong nila siya, na sinasabi,
19 Guro, isinulat sa amin ni Moises, Kung ang kapatid na lalaki ng isang tao ay mamatay, at maiwan ang kaniyang asawa, at walang maiwang anak, ay dapat pakasalan ng kaniyang kapatid ang kaniyang asawa, at magbigay ng binhi sa kaniyang kapatid.
20 Ngayon ay may pitong magkakapatid: at ang una ay nagasawa, at namatay na walang naiwang anak.
21 At ang pangalawa ay nagasawa sa kaniya, at namatay, na walang naiwang anak: at ang pangatlo ay gayon din.
22 At ang pito ay nagasawa sa kaniya, at walang naiwang anak: sa huli sa lahat ay namatay din ang babae.

23 Kaya sa pagkabuhay na maguli, kapag sila'y nabuhay na maguli, kaninong asawa sa kanila ang babae? sapagkat ang pito ay nagasawa sa kaniya.
24 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Hindi baga kayo'y nangagkakamali, dahil sa hindi ninyo nalalaman ang mga kasulatan, ni ang kapangyarihan ng Dios?
25 Sapagka't pagka sila'y mangabuhay na maguli sa mga patay, ay hindi na sila mangagaasawa, ni papagaasawahin; kundi gaya ng mga anghel sa langit.
26 At tungkol sa mga patay, na sila'y muling nabubuhay: hindi ba ninyo nabasa sa aklat ni Moises, kung paanong nagsalita ang Diyos sa kaniya sa mababang punong kahoy, na sinasabi, Ako ang Diyos ni Abraham, at ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob?
27 Hindi siya ang Diyos ng mga patay, kundi ang Diyos ng mga buhay: kaya nga kayo'y lubhang nagkakamali.
28 At lumapit ang isa sa mga eskriba, at nang marinig ang kanilang pangangatwiran, at mapagtantong mahusay ang kaniyang pagkasagot sa kanila, ay tinanong siya, Alin ang unang utos sa lahat?
29 At sinagot siya ni Jesus, Ang una sa lahat ng mga utos ay, Pakinggan mo, Oh Israel; Ang Panginoon nating Diyos ay iisang Panginoon:
30 At iibigin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso mo, at nang buong kaluluwa mo, at nang buong pag-iisip mo, at nang buong lakas mo: ito ang unang utos.
31 At ang pangalawa ay katulad nito, na ito, Iibigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili. Walang ibang utos na hihigit pa sa mga ito.
32 At sinabi sa kaniya ng eskriba, Mabuti, Guro, katotohanan ang sinabi mo: sapagka't iisa ang Diyos; at wala nang iba kundi siya:
33 At ang ibigin siya nang buong puso, at nang buong pagkaunawa, at nang buong kaluluwa, at nang buong lakas, at ang ibigin ang kaniyang kapuwa gaya ng kaniyang sarili, ay higit pa sa lahat ng mga handog na susunugin at mga hain.
34 At nang makita ni Jesus na sumagot siya nang may katalinuhan, sinabi niya sa kaniya, Hindi ka malayo sa kaharian ng Dios. At walang sinuman pagkatapos noon ang nangahas na magtanong sa kaniya ng anomang tanong.
35 At sumagot si Jesus at sinabi, habang nagtuturo siya sa templo, Paano sinasabi ng mga eskriba na ang Cristo ay Anak ni David?
36 Sapagka't si David din ang nagsabi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, Sinabi ng PANGINOON sa aking Panginoon, Maupo ka sa aking kanan, hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway na tungtungan ng iyong mga paa.
37 Si David nga ay tinatawag siyang Panginoon; at paano nga siya anak niya? At ang mga karaniwang tao ay nakinig sa kaniya nang may kagalakan.
38 At sinabi niya sa kanila sa kaniyang doktrina, Mag-ingat kayo sa mga eskriba, na mahilig maglakad na may mahahabang damit, at mahilig sa mga pagpupugay sa mga pamilihan,
39 At sa mga pangunahing upuan sa mga sinagoga, at sa mga pangunahing silid sa mga piging:
40 Na sinasakmal nila ang mga bahay ng mga babaing balo, at sa pagkukunwari ay nananalangin nang mahahabang panalangin: ang mga ito ay tatanggap ng mas matinding parusa.
41 At umupo si Jesus sa tapat ng kabang-yaman, at minasdan kung paanong ang mga tao ay naghuhulog ng pera sa kabang-yaman: at maraming mayayaman ang naghuhulog ng marami.
42 At lumapit ang isang dukhang balo, at naghulog ng dalawang lepta, na katumbas ng isang bentos.
43 At tinawag niya ang kaniyang mga alagad, at sinabi sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang dukhang balong ito ay naghulog ng higit pa kaysa sa lahat ng naghuhulog sa kabang-yaman:
44 Sapagka't lahat sila'y naghulog ng mula sa kanilang kasaganaan; datapuwa't siya'y sa kaniyang kakulangan ay naghulog ng lahat ng kaniyang ikabubuhay.

KABANATA 13

1 At paglabas niya sa templo, sinabi sa kanya ng isa sa kanyang mga alagad, Guro, tingnan mo kung anong uri ng mga bato at anong mga gusali ang narito!
2 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanya, Nakikita mo ba ang mga malalaking gusaling ito? Walang maiiwang bato sa ibabaw ng isa pa, na hindi ibabagsak.
3 At habang nakaupo siya sa bundok ng mga Olibo sa tapat ng templo, tinanong siya nina Pedro, Santiago, Juan, at Andres nang palihim,
4 Sabihin mo sa amin, kailan mangyayari ang mga bagay na ito? at ano ang magiging tanda kung kailan matutupad ang lahat ng mga bagay na ito?
5 At sumagot si Jesus at nagpasimulang magsabi, Mag-ingat kayo na huwag kayong mailigaw ninuman:
6 Sapagka't marami ang darating sa aking pangalan, na magsasabi, Ako ang Cristo; at ililigaw ang marami.
7 At pagkarinig ninyo ng mga digmaan at mga alingawngaw ng mga digmaan, huwag kayong magulumihanan; sapagka't kinakailangang mangyari ang mga bagay na ito; datapuwa't hindi pa darating ang wakas.
8 Sapagkat ang bansa ay magbabangon laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian: at magkakaroon ng mga lindol sa iba't ibang dako, at magkakaroon ng mga taggutom at kaguluhan: ito ang mga simula ng mga kalungkutan.
9 Datapuwa't magingat kayo sa inyong sarili: sapagkat kayo'y ibibigay nila sa mga konseho; at kayo'y hahagupitin sa mga sinagoga: at kayo'y dadalhin sa harap ng mga pinuno at mga hari dahil sa akin, bilang patotoo laban sa kanila.
10 At ang ebanghelyo ay dapat munang ipangaral sa lahat ng mga bansa.
11 Datapuwa't pagka kayo'y dinala nila, at kayo'y ibigay, huwag kayong mag-alala nang una kung ano ang inyong sasabihin, ni huwag kayong mag-isip nang maaga: kundi ang anumang ibigay sa inyo sa oras na yaon, ang siyang inyong sabihin: sapagkat hindi kayo ang magsasalita, kundi ang Espiritu Santo.
12 Ngayon ay ipagkakanulo ng kapatid ang kapatid sa kamatayan, at ng ama ang anak; at ang mga anak ay maghihimagsik laban sa kanilang mga magulang, at ipapapatay sila.
13 At kayo'y kapopootan ng lahat ng mga tao dahil sa aking pangalan: ngunit ang magtitiis hanggang sa wakas, ay siyang maliligtas.

14 Ngunit pagkakita ninyo ng kasuklamsuklam na paninira, na sinalita sa pamamagitan ni Daniel na propeta, na nakatayo kung saan hindi dapat, (unawain ng bumabasa,) kung magkagayo'y ang mga nasa Judea ay tumakas patungo sa mga bundok:
15 At ang nasa bubungan ng bahay ay huwag bumaba, ni pumasok doon, upang kumuha ng anoman sa kaniyang bahay:
16 At ang nasa bukid ay huwag bumalik upang kumuha ng kaniyang damit.
17 Datapuwa't sa aba ng mga nagdadalang-tao, at ng mga nagpapasuso sa mga araw na yaon!
18 At ipanalangin ninyo na ang inyong pagtakas ay huwag mangyari sa taglamig.
19 Sapagka't sa mga araw na yaon ay magkakaroon ng kapighatian, na hindi pa nangyari mula sa pasimula ng paglalang na nilikha ng Dios hanggang sa panahong ito, at hindi na mangyayari pa.
20 At maliban na paikliin ng Panginoon ang mga araw na yaon, ay walang laman na maliligtas: datapuwa't dahil sa mga hinirang, na kaniyang pinili, ay paiikliin niya ang mga araw.
21 At kung may magsabi sa inyo, Narito ang Cristo; o, Narito siya; huwag kayong maniwala sa kanya:
22 Sapagka't may lilitaw na mga bulaang Cristo at mga bulaang propeta, at magpapakita ng mga tanda at mga kababalaghan, upang linlangin, kung maaari, pati ang mga hinirang.
23 Datapuwa't mangagingat kayo: narito, ipinaalam ko na sa inyo ang lahat ng mga bagay.
24 Datapuwa't sa mga araw na yaon, pagkatapos ng kapighatiang yaon, ang araw ay magdidilim, at ang buwan ay hindi magbibigay ng kaniyang liwanag,
25 At ang mga bituin sa langit ay malalaglag, at ang mga kapangyarihan na nasa langit ay mayayanig.
26 At kung magkagayo'y makikita nila ang Anak ng tao na dumarating na nasa mga alapaap na may dakilang kapangyarihan at kaluwalhatian.
27 At kung magkagayo'y susuguin niya ang kaniyang mga anghel, at titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa dulong bahagi ng lupa hanggang sa dulong bahagi ng langit.
28 Ngayon, pag-aralan ninyo ang talinghaga ng puno ng igos; kapag ang kaniyang sanga ay malambot pa, at sumusulpot ang mga dahon, alam ninyo na malapit na ang tag-araw.
29 Gayundin naman kayo, kapag nakita ninyong nangyari ang mga bagay na ito, alam ninyo na malapit na, nasa mga pintuan na.
30 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na hindi lilipas ang lahing ito, hanggang sa maganap ang lahat ng mga bagay na ito.
31 Ang langit at ang lupa ay lilipas: ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas.
32 Ngunit tungkol sa araw at oras na iyon ay walang nakakaalam, kahit ang mga anghel sa langit, kahit ang Anak, kundi ang Ama.
33 Mag-ingat kayo, magbantay, at manalangin: sapagkat hindi ninyo alam kung kailan ang panahon.
34 Sapagka't ang Anak ng tao ay katulad ng isang taong naglalakbay sa malayo, na iniwan ang kaniyang bahay, at binigyan ng kapamahalaan ang kaniyang mga lingkod, at ang bawa't isa ay binigyan ng kaniyang gawain, at inutusan ang bantay-pinto na magbantay.
35 Magbantay nga kayo: sapagkat hindi ninyo alam kung kailan darating ang panginoon ng bahay, sa hapon, o sa hatinggabi, o sa pagtilaok ng manok, o sa umaga:
36 Baka sakaling bigla niya kayong maratnan na natutulog.
37 At ang sinasabi ko sa inyo ay sinasabi ko sa lahat, Magbantay kayo.

KABANATA 14

1 Pagkalipas ng dalawang araw, ay kapistahan ng paskuwa at ng tinapay na walang lebadura: at pinag-iisipan ng mga punong saserdote at ng mga eskriba kung paano nila siya mahuhuli sa pamamagitan ng daya, at maipapatay.
2 Ngunit sinabi nila, Huwag sa araw ng kapistahan, baka magkagulo ang mga tao.
3 At samantalang siya'y nasa Betania sa bahay ni Simon na ketongin, habang siya'y nakaupo sa hapag-kainan, lumapit ang isang babae na may dalang isang sisidlang alabastro na puno ng pabangong nardo na napakahalaga; at binasag niya ang sisidlan, at ibinuhos sa kaniyang ulo.
4 At may ilan na nagalit sa kanilang sarili, at nagsabi, Bakit ginawa ang pag-aaksaya ng pabango na ito?
5 Sapagka't maaari sanang ipagbili ito ng mahigit tatlong daang denario, at maibigay sa mga dukha. At sila'y nagbulungan laban sa kaniya.
6 At sinabi ni Jesus, Pabayaan ninyo siya; bakit ninyo siya ginugulo? Gumawa siya ng isang mabuting gawa sa akin.
7 Sapagkat ang mga dukha ay laging kasama ninyo, at kailan man ninyo naisin ay matutulungan ninyo sila; ngunit ako ay hindi ninyo laging kasama.
8 Ginawa niya ang kaniyang makakaya: naparito siya nang una upang pahiran ang aking katawan para sa paglilibing.
9 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Saanman ipangaral ang ebanghelyong ito sa buong mundo, ang ginawa niya ay sasalitain din bilang pag-alaala sa kaniya.
10 At si Judas Iscariote, isa sa labindalawa, ay naparoon sa mga pangulong saserdote, upang ipagkanulo siya sa kanila.
11 At nang marinig nila ito, ay natuwa sila, at nangako na bibigyan siya ng pera. At hinanap niya kung paano niya siya mapagkakanulo sa madaling paraan.
12 At nang unang araw ng mga tinapay na walang lebadura, nang kanilang katayin ang kordero ng paskua, ay sinabi sa kaniya ng kaniyang mga alagad, Saan mo ibig na kami ay pumunta at maghanda upang makakain ka ng kordero ng paskua?
13 At sinugo niya ang dalawa sa kaniyang mga alagad, at sinabi sa kanila, Magsiparoon kayo sa bayan, at doon ay masasalubong ninyo ang isang lalaking may dalang isang banga ng tubig; sundan ninyo siya.
14 At saanman siya pumasok, sabihin ninyo sa puno ng sangbahayan, Sinasabi ng Guro, Saan naroon ang silid-panulugan, kung saan ako makakakain ng kordero ng paskua kasama ng aking mga alagad?
15 At ituturo niya sa inyo ang isang malaking silid sa itaas na may mga kagamitan at handa na; doon kayo maghanda para sa atin.
16 At nagsialis ang kaniyang mga alagad, at nagsipasok sa bayan, at nasumpungan nila ang ayon sa sinabi niya sa kanila: at inihanda nila ang kordero ng paskua.

17 At nang gabing iyon ay dumating siya na kasama ang labindalawa.
18 At habang sila'y nakaupo at kumakain, sinabi ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Isa sa inyo na kasalo ko sa pagkain ay magkakanulo sa akin.
19 At sila'y nagpasimulang malungkot, at isa-isang nagtanong sa kanya, Ako ba? At sinabi ng isa, Ako ba?
20 At sumagot siya at sinabi sa kanila, Isa siya sa labindalawa, na siyang sumawsaw kasama ko sa pinggan.
21 Tunay ngang papanaw ang Anak ng tao, ayon sa nasusulat tungkol sa kanya: datapuwa't sa aba ng taong iyon na siyang magtataksil sa Anak ng tao! Mabuti pa sana para sa taong iyon kung hindi siya ipinanganak.
22 At habang sila'y kumakain, dumampot si Jesus ng tinapay, at pinagpala, at pinagpira-piraso ito, at ibinigay sa kanila, at sinabi, Kunin ninyo, kainin ninyo: ito ang aking katawan.
23 At kinuha niya ang tasa, at nang makapagpasalamat, ay ibinigay niya sa kanila: at silang lahat ay uminom dito.
24 At sinabi niya sa kanila, Ito ang aking dugo ng bagong tipan, na ibinubuhos para sa marami.
25 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi na ako iinom ng bunga ng ubas, hanggang sa araw na iyon na inumin ko itong panibago sa kaharian ng Diyos.
26 At nang sila'y umawit ng isang himno, ay lumabas sila papunta sa bundok ng mga Olibo.
27 At sinabi ni Jesus sa kanila, Kayong lahat ay mangatitisod dahil sa akin ngayong gabi: sapagkat nasusulat, Sasaktan ko ang pastol, at ang mga tupa ay mangangalat.
28 Ngunit pagkatapos na ako'y mabuhay na maguli, ay mauuna ako sa inyo sa Galilea.
29 Datapuwa't sinabi sa kaniya ni Pedro, Bagama't ang lahat ay mangatitisod, ako'y hindi.
30 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa iyo, na ngayon, maging sa gabing ito, bago tumilaok ang tandang nang dalawang beses, ay ikakaila mo ako ng tatlong beses.
31 Datapuwa't lalong mariin niyang sinabi, Kung ako'y mamatay na kasama mo, ay hindi kita ikakaila sa anomang paraan. Gayundin naman ang sinabi nilang lahat.
32 At nagsidating sila sa isang dako na tinatawag na Getsemani: at sinabi niya sa kaniyang mga alagad, Magsiupo kayo rito, habang ako'y nananalangin.
33 At isinama niya si Pedro, si Santiago, at si Juan, at nagpasimulang mamangha, at maging lubhang mabigat ang loob;
34 At sinabi sa kanila, Ang aking kaluluwa ay labis na nalulumbay, hanggang sa kamatayan: manatili kayo rito, at magbantay.
35 At lumakad siya sa unahan nang kaunti, at nagpatirapa sa lupa, at nanalangin na, kung maaari, ay lumipas sa kaniya ang oras.
36 At sinabi niya, Abba, Ama, ang lahat ng mga bagay ay posible sa iyo; ilayo mo sa akin ang tasang ito: gayon ma'y huwag ang ayon sa kalooban ko, kundi ang ayon sa kalooban mo.
37 At lumapit siya, at naratnan silang natutulog, at sinabi kay Pedro, Simon, natutulog ka ba? Hindi ka ba makapagbantay ng isang oras?
38 Magbantay kayo at manalangin, upang hindi kayo mapasok sa tukso. Ang espiritu ay tunay na handa, ngunit ang laman ay mahina.
39 At muli siyang umalis, at nanalangin, at sinabi ang parehong mga salita.
40 At nang siya'y bumalik, ay naratnan niya silang natutulog muli, (sapagka't ang kanilang mga mata ay mabigat,) ni hindi nila malaman kung ano ang isasagot sa kaniya.
41 At lumapit siya sa ikatlong pagkakataon, at sinabi sa kanila, Matulog na kayo, at magpahinga: tama na; dumating na ang oras; narito, ang Anak ng tao ay ipinagkanulo sa mga kamay ng mga makasalanan.
42 Bumangon kayo, tayo na; narito, ang nagtataksil sa akin ay malapit na.
43 At pagdaka, habang nagsasalita pa siya, ay dumating si Judas, isa sa labindalawa, at kasama niya ang isang malaking karamihan na may mga tabak at mga panghampas, mula sa mga pangulong saserdote at mga eskriba at mga matatanda.
44 At ang nagtaksil sa kaniya ay nagbigay sa kanila ng isang tanda, na sinasabi, Ang aking halikan, ay siya nga; hulihin ninyo siya, at dalhin ninyo siyang may pag-iingat.
45 At pagkarating niya, ay agad siyang lumapit sa kaniya, at nagsabi, Guro, Guro; at siya'y hinalikan.
46 At siya'y kanilang dinakip at kinuha.
47 At isa sa mga naroon ay bumunot ng tabak, at sinugatan ang isang lingkod ng mataas na saserdote, at pinutol ang kaniyang tainga.
48 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Kayo ba'y lumabas, na parang laban sa isang magnanakaw, na may mga tabak at mga pamalo upang hulihin ako?
49 Araw-araw ay kasama ninyo ako sa templo na nagtuturo, at hindi ninyo ako hinuli: nguni't kailangang matupad ang mga kasulatan.
50 At iniwan nila siyang lahat, at tumakas.
51 At sinundan siya ng isang binata, na may isang tela na lino na nababalot sa kaniyang hubad na katawan; at siya'y dinakip ng mga binata:
52 At iniwan niya ang tela na lino, at tumakas na hubad mula sa kanila.
53 At dinala nila si Jesus sa mataas na saserdote: at ang lahat ng mga pangulong saserdote at ang mga matanda at ang mga eskriba ay nangagkakatipon kasama niya.
54 At sinundan siya ni Pedro sa malayo, hanggang sa loob ng palasyo ng mataas na saserdote: at siya'y naupo kasama ng mga lingkod, at nagpainit sa apoy.
55 At ang mga punong pari at ang buong konseho ay naghanap ng patotoo laban kay Jesus upang siya'y patayin; at wala silang nasumpungan.
56 Sapagka't marami ang nagpatotoo ng kasinungalingan laban sa kaniya, ngunit ang kanilang patotoo ay hindi nagkatugma.
57 At may ilan na nagsitindig, at nagpatotoo ng kasinungalingan laban sa kaniya, na nangagsasabi,
58 Narinig naming sinabi niya, Gigibain ko ang templong ito na gawa ng mga kamay, at sa loob ng tatlong araw ay magtatayo ako ng iba na ginawa ng walang kamay.
59 Ngunit gayundin ang kanilang patotoo ay hindi nagkatugma.

60 At ang mataas na saserdote ay tumayo sa gitna, at tinanong si Jesus, na sinasabi, Wala ka bang isasagot? Ano ang sinasaksihan ng mga ito laban sa iyo?
61 Datapuwa't siya'y nanatiling tahimik, at walang isinagot. Muling tinanong siya ng mataas na saserdote, at sinabi sa kaniya, Ikaw baga ang Cristo, ang Anak ng Mapalad?
62 At sinabi ni Jesus, Ako nga: at makikita ninyo ang Anak ng tao na nakaupo sa kanang kamay ng kapangyarihan, at pumaparito na nasa mga alapaap ng langit.
63 Nang magkagayo'y pinunit ng mataas na saserdote ang kaniyang mga damit, at nagsabi, Ano pa ang kailangan natin ng mga saksi?
64 Narinig ninyo ang kaniyang kalapastanganan: ano sa palagay ninyo? At hinatulan nilang lahat siya na may sala ng kamatayan.
65 At ang ilan ay nagpasimulang duraan siya, at tinakpan ang kaniyang mukha, at siya'y sinuntok, at sinabi sa kaniya, Hulaan mo: at siya'y sinampal ng mga lingkod ng kanilang mga palad.
66 At samantalang si Pedro ay nasa ibaba ng palasyo, ay lumapit ang isa sa mga lingkod na babae ng mataas na saserdote:
67 At nang makita niya si Pedro na nagpapainit, ay tinitigan niya siya, at sinabi, At ikaw rin ay kasama ni Jesus na taga Nazaret.
68 Datapuwa't siya'y tumanggi, na sinasabi, Hindi ko alam, ni hindi ko nauunawaan ang sinasabi mo. At lumabas siya sa beranda; at tumilaok ang tandang.
69 At nakita siyang muli ng isang dalaga, at nagpasimulang magsabi sa mga naroon, Isa ito sa kanila.
70 At muli niyang ikinaila. At pagkaraan ng ilang sandali, muling sinabi ng mga naroon kay Pedro, Tunay ngang isa ka sa kanila; sapagka't ikaw ay isang Galilean, at ang iyong pananalita ay sumasang-ayon diyan.
71 Datapuwa't siya'y nagpasimulang magmura at manumpa, na sinasabi, Hindi ko nakikilala ang taong ito na inyong sinasabi.
72 At sa ikalawang pagkakataon ay tumilaok ang tandang. At naalala ni Pedro ang salitang sinabi sa kaniya ni Jesus, Bago tumilaok ang tandang nang dalawang beses, ay ikakaila mo ako ng tatlong beses. At nang maisip niya ito, ay umiyak siya.

KABANATA 15

1 At pagkaumaga, ang mga punong saserdote ay nagpulong kasama ang mga matatanda at mga eskriba at ang buong konseho, at iginapos si Jesus, at dinala siya palayo, at ibinigay siya kay Pilato.
2 At tinanong siya ni Pilato, Ikaw ba ang Hari ng mga Judio? At sumagot siya at sinabi sa kaniya, Ikaw ang nagsasabi.
3 At ang mga punong saserdote ay nagparatang sa kaniya ng maraming bagay: ngunit wala siyang isinagot.
4 At muling tinanong siya ni Pilato, na sinasabi, Wala ka bang isinasagot? Tingnan mo kung gaano karaming bagay ang kanilang sinasaksihan laban sa iyo.
5 Ngunit wala isinagot si Jesus; kaya't namangha si Pilato.
6 Ngayon, sa kapistahan na iyon, pinalaya niya sa kanila ang isang bilanggo, na kanilang hingin.
7 At may isang nagngangalang Barrabas, na nakagapos kasama ng mga naghimagsik na kasama niya, na mga nakapatay sa panahon ng paghihimagsik.
8 At ang karamihan na sumisigaw nang malakas ay nagsimulang hingin sa kaniya na gawin niya ang gaya ng dati niyang ginagawa sa kanila.
9 Ngunit sumagot si Pilato sa kanila, na sinasabi, "Nais ba ninyong palayain ko sa inyo ang Hari ng mga Hudyo?"
10 Sapagkat alam niya na dahil sa inggit ay ibinigay siya ng mga punong pari.
11 Ngunit inudyukan ng mga punong pari ang mga tao, na si Barabas na lang ang palayain niya sa kanila.
12 At sumagot si Pilato at muling sinabi sa kanila, "Ano nga ang gusto ninyong gawin ko sa tinatawag ninyong Hari ng mga Hudyo?"
13 At muli silang sumigaw, "Ipako siya sa krus."
14 Pagkatapos ay sinabi ni Pilato sa kanila, "Bakit, anong kasamaan ang ginawa niya?" At lalo silang sumigaw, "Ipako siya sa krus."
15 Kaya't sa pagnanais ni Pilato na mapalugdan ang mga tao, pinalaya niya si Barabas sa kanila, at ibinigay si Jesus, pagkatapos siyang hampasin, upang ipako sa krus.
16 At dinala siya ng mga kawal sa bulwagan, na tinatawag na Pretorium; at tinipon nila ang buong pulutong.
17 At dinamitan nila siya ng kulay-ube, at gumawa ng koronang tinik, at ipinutong sa kanyang ulo,
18 At sinimulan nila siyang batiin, "Mabuhay, Hari ng mga Hudyo!"
19 At hinampas nila siya sa ulo ng isang tambo, at dinuraan siya, at habang nakaluhod, sinamba siya.
20 At nang siya'y kanilang malibak, hinubad nila ang kulay-ube sa kanya, at isinuot sa kanya ang kanyang sariling mga damit, at inilabas siya upang ipako sa krus.
21 At pinilit nila ang isang nagdaraan na si Simon na taga-Cirene, na palabas ng bansa, ama nina Alexander at Rufo, na pasanin ang kanyang krus.
22 At dinala nila siya sa lugar ng Golgota, na kung liliwanagin ay, Ang lugar ng bungo.
23 At binigyan nila siya ng alak na may halong mira: ngunit hindi niya ito tinanggap.
24 At nang maipako na nila siya sa krus, hinati nila ang kaniyang mga damit, at nagpalabunutan, kung alin ang makukuha ng bawat isa.
25 At ikatlo na ng oras, at siya'y ipinako nila sa krus.
26 At ang nakasulat sa ibabaw na paratang sa kaniya ay, ANG HARI NG MGA JUDIO.
27 At ipinako nila sa krus kasama niya ang dalawang magnanakaw; ang isa ay sa kaniyang kanan, at ang isa ay sa kaniyang kaliwa.
28 At natupad ang kasulatan, na nagsasabi, At siya'y ibinilang na kasama ng mga salarin.
29 At ang mga nagdaraan ay nililibak siya, na iniiling ang kanilang mga ulo, at sinasabi, Ah, ikaw na gigibain ang templo, at itatayo ito sa tatlong araw,
30 Iligtas mo ang iyong sarili, at bumaba ka sa krus!
31 Gayon din naman ang mga pangulong saserdote, na nanglilibak, ay nangagsabi sa kanilang sarili, Iniligtas niya ang mga iba; ang kaniyang sarili ay hindi niya kayang iligtas.
32 Bumaba ngayon mula sa krus ang Cristo, ang Hari ng Israel, upang aming makita at maniwala. At ang mga ipinako sa krus na kasama niya ay nililibak siya.

33 At nang dumating ang ikaanim na oras, ay nagdilim ang buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras.
34 At nang ikasiyam na oras, ay sumigaw si Jesus nang malakas, na sinasabi, Eloi, Eloi, lama sabachthani? na kung liliwanagin ay, Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?
35 At ang ilan sa mga nakatayo roon, nang marinig ito, ay nagsabi, Narito, tinatawag niya si Elias.
36 At tumakbo ang isa at binasa ang isang espongha ng suka, at inilagay sa isang tambo, at ipinainom sa kaniya, na sinasabi, Hayaan ninyo; tingnan natin kung darating si Elias upang ibaba siya.
37 At sumigaw si Jesus nang malakas, at nalagot ang hininga.
38 At ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba.
39 At nang makita ng senturion, na nakatayo sa tapat niya, na siya'y sumigaw nang ganito, at nalagot ang hininga, ay sinabi niya, Tunay ngang ang taong ito ay Anak ng Diyos.
40 May mga babae rin namang nakatanaw mula sa malayo: sa mga ito'y si Maria Magdalena, at si Maria na ina ni Santiago na nakababata at ni Joses, at si Salome;
41 (Na nang siya'y nasa Galilea, ay sumunod sa kaniya, at naglingkod sa kaniya;) at marami pang ibang babae na sumama sa kaniya sa Jerusalem.
42 At nang magtakipsilim na, sapagka't noon ay ang paghahanda, na siyang araw bago ang sabbath,
43 Si Jose na taga Arimatea, isang kagalang-galang na tagapayo, na naghihintay din ng kaharian ng Dios, ay dumating, at buong tapang na lumapit kay Pilato, at hiningi ang katawan ni Jesus.
44 At namangha si Pilato kung siya'y patay na: at tinawag niya ang senturion, at tinanong niya kung siya'y matagal nang patay.
45 At nang malaman niya sa senturion, ay ibinigay niya ang katawan kay Jose.
46 At bumili siya ng pinong lino, at ibinaba siya, at binalot siya ng lino, at inilagay siya sa isang libingan na tinabas sa isang bato, at iginulong ang isang bato hanggang sa pintuan ng libingan.
47 At nakita ni Maria Magdalena at ni Maria na ina ni Joses kung saan siya nalibing.

KABANATA 16

1 At nang makalipas ang araw ng sabbath, si Maria Magdalena, at si Maria na ina ni Santiago, at si Salome, ay bumili ng mga mabangong pabango, upang sila'y pumaroon at pahiran siya.
2 At pagkaumaga nang unang araw ng linggo, ay nagsiparoon sila sa libingan nang sumisikat na ang araw.
3 At sila'y nangagsabihan, Sino ang magpapagulong sa atin ng bato mula sa pintuan ng libingan?
4 At nang sila'y tumingin, ay nakita nilang naigulong na ang bato: sapagka't ito'y napakalaki.
5 At pagpasok nila sa libingan, ay nakita nila ang isang binata na nakaupo sa kanan, na nakasuot ng mahabang puting damit; at sila'y nangatakot.
6 At sinabi niya sa kanila, Huwag kayong matakot: Hinahanap ninyo si Jesus na taga Nazaret, na ipinako sa krus: siya'y nabuhay na maguli; wala siya rito: tingnan ninyo ang dakong pinaglagyan nila sa kaniya.
7 Datapuwa't magsiyaon kayo, sabihin ninyo sa kaniyang mga alagad at kay Pedro, na siya'y nauuna sa inyo sa Galilea: doon ninyo siya makikita, gaya ng sinabi niya sa inyo.
8 At sila'y nagsilabas na madali, at umalis mula sa libingan; sapagka't sila'y nanginig at namangha: at hindi sila nagsalita ng anoman sa kanino man; sapagka't sila'y natakot.
9 Ngayon, nang si Jesus ay bumangon nang unang araw ng linggo, ay unang nagpakita siya kay Maria Magdalena, kung kanino niya pinalayas ang pitong demonio.
10 At siya'y yumaon at sinabi sa mga kasama niya, habang sila'y nagluluksa at umiiyak.
11 At sila, nang kanilang mabalitaan na siya'y buhay, at nakita niya, ay hindi naniwala.
12 Pagkatapos niyaon ay nagpakita siya sa ibang anyo sa dalawa sa kanila, habang sila'y naglalakad, at patungo sa bansa.
13 At sila'y yumaon at isinaysay ito sa iba: at hindi rin naman sila pinaniwalaan.
14 Pagkatapos ay nagpakita siya sa labing-isa habang sila'y nauupo sa hapag-kainan, at pinagalitan sila dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya at katigasan ng puso, sapagka't hindi nila pinaniwalaan ang mga nakakita sa kanya pagkatapos na siya'y bumangon.
15 At sinabi niya sa kanila, Magsiyaon kayo sa buong sanglibutan, at ipangaral ninyo ang ebanghelyo sa lahat ng nilalang.
16 Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay maliligtas; ngunit ang hindi sumasampalataya ay parurusahan.
17 At susunod ang mga tandang ito sa mga sumasampalataya; Sa aking pangalan ay magpapalayas sila ng mga demonyo; magsasalita sila ng mga bagong wika;
18 Sila'y hahawak ng mga ahas; at kung uminom sila ng anumang bagay na nakamamatay, hindi ito makakasama sa kanila; ipapatong nila ang kanilang mga kamay sa mga maysakit, at sila'y gagaling.
19 Kaya't pagkatapos na makapagsalita ang Panginoon sa kanila, siya'y tinanggap sa langit, at umupo sa kanang kamay ng Dios.
20 At sila'y nagsialis, at nangaral sa lahat ng dako, na gumagawang kasama nila ang Panginoon, at pinatutunayan ang salita sa pamamagitan ng mga tandang kalakip. Amen.